

Leto XIV. — Stev. 32. V Ljubljani, 10. avgusta 1958

Izdaja Tiskovni svet »Polet« — Ureja uredniški odbor — Odgovorni urednik Prešern Igor — Rokopisov ne vračamo — Tisk Tiskarne »Toneta Tomšiča« v Ljubljani — Uredništvo in uprava v Ljubljani, Cankarjeva 4 (pasaža Nebotičnika) — Poštni predal 377 — Čekovni račun uprave 600-701/3-84 — Telefon: uredništvo: 21-231 (ob nedeljah tudi 20-532 in 11-231) — uprava: 21-231 — Letna naročnina 800 din, polletna 400 din

Zaključena je letošnja kolesarska dirka »Po Jugoslaviji«

Zmagoslavje naših kolesarjev

Jugoslavija osvojila dva lovorjeva venca: med posamezniki Valčič, med moštvu pa Jugoslavija

Ljubljana, 10. avg. Sedemdnevna etapna dirka po cestah Hrvatske in Slovenije je končno vendarle za nami. Po plačani je trud funkcionarjev, pa tudi vseh udeležencev XIV. mednarodne kolesarske dirke »Po Jugoslaviji«. Na tretji strani opisujemo nekatere podrobnosti od II. do V. etape, tokrat pa si bomo ogledali še doživljanje z zadnjih treh etap, ki so postavile vse prognoze na glavo, saj je bil gigantski vzpon na Vrščič zares pravi preizkusni kamen za vsakogar, ki se je lotil letošnje dirke.

V Pulju so domačini sprejeli zmagovalca etape in svojega rojaka Valčiča s cvetjem, poljubi in huroskimi vpitjem. Zmagal je njihov domačin zato je bilo slavlje toliko večje. Pulj je torej prinesel triumf. Valčiču in jugoslovanskemu kolesarskemu sportu, ne pa še dokončne odločitve. Ta etapa je še bolj zapletla položaj v generalnem plasmanu in vsaka napoved o končnem zmagovalcu bi bila prav gotovo preuranjena...

S starta v Pulju smo takoj zdrveli spet z vrhlo domoljubno hitrostjo. V Gorici naproti. Po 20. kilometru je imel član Münchena in presenečenje te dirke, Altmeyer Otto, okvaro na kolesu. Po nekaj minutah je brez nerove popravi kolo, počakala pa sta ga še njegova rojaka in vsi trije so v peklenskem tempu prav kmalu ujeli glavno skupino. Zagostili smo se med posamezniki skupinami in se ustavili za številčniki: 85, 71, 42 in končno se je tej skupini pridružila še številka 8. Prav gotovo smo vozili za njimi dobrih 50 m in jih opazovali. Kdo so bili ti tekmovalci? Številko 85 je nosil Puljčan Sebelić, 71 Odredov Traven, 42 Nemec Renz in 8 Nizozemec Kamphuis. V enakomernem tempu so »požirali« kilometre. Na čelu je vozil zdaj ta, zdaj oni in ni bilo težko opaziti, da je ta skupina preživela v teh minutah vožnje najlepše tovariško sožitje, ki si ga lahko samo mislimo. Vsak posameznik je imel s seboj potno hrano in v bidonih okrepčilno pijačo, ki pa je seveda prav kmalu splahnela. Kazalec na uri nam je pokazal, da je skupina vozila povprečno do 40 km na uro in zato si lahko mislimo, kakšni so bili ti napor in kaj vse so morali premagovati njihova telesa.

Naenkrat je zavpil Traven: »Vo del Vodek!« Spremljati ni bilo in zato je takoj zavozil k muhanemu Travnu Nemec Renz in mu dal piti s svojega bidona. Zanimivo je, da so namreč vsi tuji že po prvi etapi vedeli, kaj pomeni slovensko »voda«. Traven je segel po bidonu in, kot bi trenil, je liter dragocene tekočine dobesedno stekel po njegovem grlu. In spet so jo ubrali za užežniki.

Čez nekaj minut smo slišali Nizozemca Kamphuisa prositi za »foto«. Takoj se je znašel ob njegovem kolesu Puljčan Sebelić, ki ga je sam polnil po glavi in ga obenem tovariško potapljal po ramenih z vzklikom: »Daj, daj, kmalu bo cilj!«

Nizozemec ga je hvaležno pogledal in kdo ve, kaj vse se mu je takrat podilo po glavi. Da, to je bilo tovarištvo, skovano na vročih asfaltnih tleh. Menda ni športne panoge, kjer bi prišlo medsebojno prijateljstvo do tolikšnega izraza, kot prav na etapni kolesarski dirki.

Strašna ofenziva Poljakov

Ze na startu v Pulju so bili pomnki tujih tekmovalcev s svojimi vodji skoraj živčni. Medtem ko so bili Romuni, Belgijci in Švicarji že razvrščeni pred startno črto, Poljakov ta hip še ni bilo. Glavni sodnik tov. Prion je znova in znova opozarjal in klical tudi poljsko ekipo, ki je ni bilo od nikoder. Končno so le prišli iz hotela in ker njihovega jezika dobro ne razumemo, smo mogli spoznati le iz kretenj, da se med njimi nekaj dogaja. Zvižgal piščalk je pognal dirkače v dir, mi pa smo kar med potjo skušali zvedeti, kaj neki so imeli Poljaki za bregom.

Uspešno nam je dohiteti avtomobil spremljiva poljske reprezentance in ga tudi zadržati za nekaj bežnih

čunali na čim boljši plasma. Ofenziva Poljakov je bila torej zmanj.

Zirovnik obleče rumeno majico

Najdaljša etapa od Pulja do Nove Gorice v dolžini 213 km je prinesla pravzaprav ne samo jugoslovanskemu, temveč predvsem slovenskemu kolesarstvu najvišje odlikovanje. Sodniki so po tej etapi odmerili najboljši čas članu jugoslovanske reprezentance, Rogovcu Janezu Zirovniku. Janez je bil presrečen. Doslej se namreč še ni zgodilo, da bi slovenski kolesar oblekel zmagovalno rumeno majico. Naj vam samo v nekaj stavkih popišemo ta nepozaben dogodek.

(Nadaljevanje na 2. strani)

Kocmur junak prvenstva

Trbovlje, 10. avg. — V pelek se je pričelo v Trbovljah 10. prvenstvo Slovenije v plavanju. Udeležba je solidna, saj nastopa več kot 100 tekmovalcev in tekmovalk iz osmih klubov. Po rezultatih je letošnje prvenstvo doseglo dva prvenstva Slovenije. Rezultati so izstrelili tako pri najboljših, kakor tudi v povprečju. Prvi dan tekovanja sta po dva naslova osvojila Kranjčana Končija in Brinovca. Na 100 m metuljček se je vse od starta do cilja vodila ogorčena borba med Končijo, Horvatom in Breskvarjem. Na 50 metrov je imela Končija pol metra prednosti in malenkostno prednost je obdržala do konca. Na 400 m prosto je po dopoldanskem predtekovanju veljala za favorita mlada Trboveljčanka Koritnikova, ki je dosegla najboljši čas 6:02.3. V finalu pa je Končija z ostrim začetkom (100 m v 1:17.9) pridobila toliko prednosti, da je Koritnikova tudi v zadnjih metrih ni uspela dohiteti. Presenečenje plavanja na 1500 m prosto je bil brat rekorderja Brinovca, Peter, ki je dosegel svoj osebni rekord, pustil za seboj klubskega nasprotnika Košnika in se zelo približal meji 20 minut. Vsa štiri prva mesta so na 200 m metuljček osvojili plavalci Triglava, pri čemer je najpomembnejši uspeh drugo mesto mladega Peternele.

Rzultati — 1500 m prosto: V. Brinovce (Tr) 19:43.2, P. Brinovce (Tr) 20:08.6, Košnik (Tr) 20:44.3, Burja (Rud) 20:54.8, Goršič (Lj) 20:53.3, Drogenik (Br) 21:23.7, 200 m metuljček: V. Brinovce (Tr) 2:51.1, Peternele (Tr) 2:53.0, Zrimšek (Tr) 2:56.4, Košnik (Tr) 3:02.2, Čibej (Rud) 3:03.5, Pikelj (Pr) 3:05.9; ženske — 400 m prosto: Končija (Tr) 6:04.6, Koritnik (Rud) 6:07.0, Horvat (Lj) 6:14.0, Podlesnik (Rud) 6:23.4, Kobi (Tr) 6:32.4, Purgar (Tr) 6:36.1; 100 m metuljček: Končija (Tr) 1:24.1, Horvat (Lj) 1:20.8, Breskvar (Cel) 1:27.8, Čebulj (Pr) 1:34.4, Irt (Rud) 1:37.4, Končija (Cel) 1:38.8.

Prvenstvo Slovenije v streljanju

Pokal predsednika Marinka za Ljubljano

Ljubljana, 10. avg. — Od petka do danes je bilo v Ljubljani na strelišču ob Dolenski cesti republiško strelsko prvenstvo, ki so se ga udeležili strelci iz okrajev Kranj, Maribor, Celje, Novo mesto, Nova Gorica, Koper, Murska Sobota in Ljubljana.

Udeležba je bila zelo razveseljava, saj je nastopilo kljub velikemu pomanjkanju orožja nad 200 strelcev v različnih disciplinah. To tekovanje je pokazalo precejšen napredek mladih strelcev, ki uspešno prodirajo v različnih disciplinah med člane. Ne moremo pa tega trdit za člane, ki so očitno v nekakšni stagnaciji. Rezultati naploh so bili povprečni. Temu pa je bilo nekoliko krivo zelo vroče ozračje in pa bleščeča svežloba, ki je ovirala strelce pri tekovanju.

V potek so nastopili z olimpijsko precizno pištolo predvsem Ljubljanci, hkrati pa so merili med seboj z MK precizno puško svoje moči člani in članice. Ta dan je obiskal strelce podpredsednik Izvršnega sveta LRS tov. Matija Maček, ki si je z velikim zanimanjem ogledal tekovanje, strelci so pa dobili ob tem obisku še večjo vzpodbudo. Tudi sicer je bilo vse tri dni veliko gledalcev, življenje pa ni zamrlo do danes zvečer, ko so ob 18. uri razdelili nagrade in priznanja.

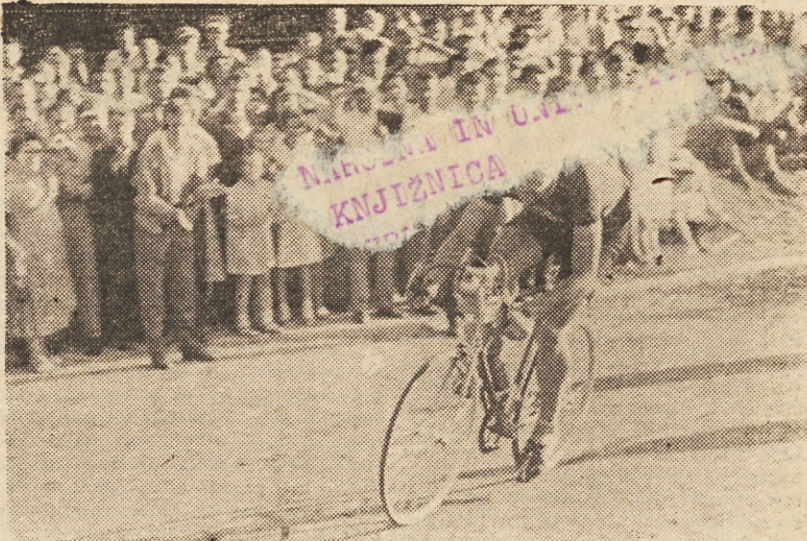
Lep uspeh Branika

BRANIK : PROLETER 4:1 (0:0)

Maribor, 10. avgusta. — Branik je danes pred 2000 gledalci z odlično igro premagal Proleterja iz Zrenjanina. Posebno v drugem polčasu je bil domači napad izreden, saj je v prvih petnajstih minutah dosegel štiri gole. Ugajala nam je posebno igra leve strani napada z Belcerjem na čelu. Strelci: Belcer 3 in Najberg 1, za goste pa Veselinov. Branik je igral v naslednji postavi: Eferl, Donko, Čučko, Cekov, Gabrijan, Zelezinger (Blaznik), Šoba, Hanzl, Najberg, Elzner, Blaznik (Belcer).

Zelo zanimivo je bilo tekovanje v soboto, ko so se strelci in strelke vseh okrajev borili v kvalifikacijah z malokalibrsko puško, s pištolo in vojaško puško. V predtekovanju pri članicah je presenečila Jemščanka Kraljeva, ki je dosegla prvo mesto, med mladinci pa sta bila najboljša Ljubljancina Jeglič in Mikolič. Največje presenečenje pa je v prvenstvu s tem orožjem pripravil doslej še neznan mladinec Vodeb iz Celja, ki je prehitel celo Nikoliča, Jegliča in druge. V hitrom streljanju z MK precizno pištolo je zanesljivo zmagal stari rutiner Planinc. Se večje presenečenje smo doživeli v hitrom streljanju z vojaško pištolo, kjer je Alavanja premagal Planinca, med ekipami pa je zmagala s precejšnjim naskokom Ljubljana.

Višek zanimanja je vsekakor vzbudilo tekovanje ekip z vojaško puško za prehodni pokal predsednika Ljudske skupščine LRS tov. Mihe Marinka. Kot favorit je nastopala ljubljanska ekipa, ki je prvo mesto tudi zanesljivo osvojila in s tem seveda častno priznanje, med posamezniki pa si je drugi naslov republiškega prvaka priboril Planinc. Ljubljanci so dosegli še eno zmago, namreč v hitrom streljanju z vojaško puško, za tem pa je bilo tekovanje zaključeno. Organizacija je bila solidna, pri tožbi ni bilo nobenih, sodniška komisija pa je opravila svoje delo brezhibno.

V zadnji etapi je prvi privozil skozi cilj v Ljubljani odlični kolesar »Roga« Pavle Zidan

Prva trojica letošnje dirke »Po Jugoslaviji«: Janez Zirovnik (3. mesto), Nizozemec Jean Hugens (2. mesto) in Nevio Valčič (1. mesto)

Prvenstvo Slovenije v plavanju

Triglav zmagal v skupni oceni — Plavalci Rudarja so prijetno presenetili

Rezultati: olimpijska prec. pištola (7 tek.): 1. Umek 530, 2. Planinc (oba Lj) 518, 3. Mejavšek (Celje) 506, itd., MK precizna puška — članice: (16) 1. Dimic 512, 2. Stražišar 508, 3. Kastelic (vse Lj) 497, člani: (22) 1. Mikolič 546, 2. Jež (oba Lj) 533, 3. P. Tržan (Celje) 529, 4. Planinc 527, MK precizna pištola — hitro streljanje (7): 1. Planinc 539/60, 2. Delorenzo 494/58, 3. Sterle (vsi Lj) 485/59, vojaška pištola, hitro streljanje (30): 1. Alavanja 538/60, 2. Planinc 535/60, 3. Mejavšek 535/60, ekipe: 1. Ljubljana 1599/180, 2. Celje 1577/179, 3. Maribor 1441/72, 4. Novo mesto 1250/160, MK puška mladinci (22): 1. Vodeb (C) 244, 2. Mikulič 243, 3. Jeglič (oba Lj) 231, ekipe: 1. Celje 1088, 2. Ljubljana 1079, 3. Kranj 1017, 4. Maribor 934, članice (16): 1. Kastelic (Lj) 232, 2. Kralj (Kranj) 228, 3. Ribarič (Mrb) 223, ekipe: 1. Ljubljana 1037, 2. Maribor 993, 3. Kranj 917, vojaška pištola — člani (9): 1. Sterle (Lj) 481, 2. Strajhar 468, 3. Mejavšek (oba C) 464, 5. Planinc (Lj) 449, vojaška puška: 1. Planinc 472, 2. Mikolič (oba Lj) 460, 3. Mlinarič (Mrb) 454, 6. Jež (Lj) 436 (lanski republiški prvak Rems je zasedel 10. mesto). Ekipe: 1. Ljubljana 2229, 2. Kranj 2048, 3. Maribor 2047, 4. Celje 2011, 5. M. Sobota 1822, 6. Nova Gorica 1818, 7. Koper 1790, 8. Novo mesto 1694, hitro streljanje z vojaško puško: 1. Planinc 10-77, 2. Jež (oba Lj) 10-70, 3. Danko (N. M.) 10-67, ekipe: Ljubljana 47/313, Kranj 46/246, Novo mesto 43/233, Celje 39/202, N. Gorica 30/143, M. Sobota 26/110.

ki je z 39.0 na 100 m prosto dosegel slovenski rekord in enega najboljših jugoslovanskih časov v sladki vodi. Ostali finalisti so vodili izenačeno borbo za naslednja mesta: 200 m prsno je bilo v znaku dvoboja med Pelcem in Zrimškom. Prvi je pol proge preplaval v 1:20.0 in svojo prednost obdržal do cilja. Ker je bila v predtekovanju prva štafeta Triglava na 4 x 100 metrov mešana, diskvalificirana, sta se v finalu borili Ljubljana in druga ekipa Triglava. Prvi trije plavalci Ljubljane Goršič, Pele in Poljanšek so prinesli kakih osem metrov prednosti, tako da zadnji plavalec Marc ni imel težkega dela. Do presenečenja je prišlo pri ženskah na 100 m hrbtuo, kjer je zmagala Hočvarjeva, čeprav sta veljali kot favorita Košarjeva in Podlesnikova. V odsotnosti Tominkove je na 200 m prsno z veliko prednostjo zmagala Breskvarjeva; omeniti pa je treba tudi domačinko Butkovičevno, ki je prvič plavalna pod 3:20.0. V prosti štafeti 4 x 100 m za ženske je Triglav v sestavi Purgar, Colnar, Kobi in Končija dosegel slovenski rekord, ki je veljal 19 let. Zanimiva je bila borba za tretje in četrto mesto, v kateri so bila nazadnje domačinke boljše.

Rezultati — 100 m prosto: Kocmur (Tr) 39.0, V. Brinovce (Tr) 1:02.0, Košnik (Tr) 1:02.4, Drogenik (Br) 1:03.0, Goršič (Lj) 1:03.7, P. Brinovce (Tr) 1:03.1; 200 m prsno: Pele (Lj) 2:50.0, Zrimšek (Tr) 2:54.4, Brandner (Tr) 3:04.3, Chwatal (Tr) 3:06.3, Pikelj (Pr) 3:07.1, Amon (Rud) 3:07.2; 4 x 100 m mešana: Ljubljana 4:53.2, Triglav II 4:56.9, Celuloza 5:12.6, Rudar 5:17.3, Triglav III 5:17.9, Prešeren 5:27.8; ženske — 200 metrov prsno: Breskvar (Cel) 3:11.4, Butkovec (Rud) 3:18.8, Horvat (Lj) 3:18.8, Rode (Lj) 3:19.6, Pirc (Il) 3:23.6, Vukič (Tr) 3:27.2; 100 m hrbtuo: Hočvar (Lj) 1:27.0, Končija (Tr) 1:28.3, Podlesnik (Rud) 1:34.1, Jurman (Tr) 1:34.8, Košar (Rud) 1:35.2, Purgar (Tr) 1:35.2; 4 x 100 m prosto: Triglav 5:19.9, Ljubljana 5:33.1, Rudar 5:41.4, Prešeren 5:44.7, Celuloza 6:09.2, Triglav II 6:15.2.

Zadnji dan slovenskega prvenstva v plavanju je bilo na sporedu pet disciplin. Na 400 m prosto je bil zopet presenečenje mladi Peter Brinovce, ki je ponovno premagal svojega klubskega tovariša Košnika in dosegel rezultat pod pet minut, kar je za njegovo starost (14 let) zelo dobro. Zanimiv je bil dvoboj tudi med mladim nadarjenim Trboveljčanom Burjo in Mariborčanom Drogenikom.

(Nadaljevanje na 8. strani)

Zmagoslavje naših kolesarjev

Altweck neprekosljiv v sprintu

(Nadaljevanje s 1. strani)

Za največji podvig — največje priznanje! Da, rumena majica! Ali niso bile to samo sanje za našega žirovnika tik pred začetkom dirke? No, in po VI. etapi obleči rumeno majico, to je podvig, ki je zaslužil vso pozornost. Točno ob 8.25 zjutraj je direktor dirke, tov. Savorn Lojze, oblačil Janezu rumeno majico. Fotografji so se gnetli z vseh strani in usmerjali svoje objektivne na Janeza in na direktorja Savorn. Oba sta bila ganjena do solz. Še najbolj ponosen pa je bil predsednik »Roga« tov. Majdič, ki je le ob strani opazoval potek te ceremonije.

Kaj pa Janez? Sodnik je spet dal znamenje za start na najtežjo etapo proti Vršiču. »Žiža« je bil srečen in obenem zaskrbljen. Kaj zlodej, si je verjetno mislil, sem moral prav pred najtežjo etapo obleči zmagovalno majico. Morda jo bom moral kar med potjo prepustiti boljšemu tekmovalcu. Kdo ve, kaj me čaka na teži poti po strmih klancih in serpentinah vse do Vršiča?

SKOZI TRENTO

Obetal se je najlepši dan. Tujci, ki niso poznali gorske ceste, so strahoma opazovali gorske masive in se spraševali, kam jih vodi pot. Pa ne samo tujci, tudi naši tekmovalci, ki dobro poznajo strme serpentine na Vršič, so se s spoštovanjem bližali Trenti. Vso pot so jih pozdravljali številni domači in tuji turisti, jih oblivali z vodo, še največ vzpodbudnih klicev pa so jim želeli pripadniki JLA, ki imajo tam vsakodnevne vežbe. Da, Trenta, tako lepa dolina, jih je naenkrat sprejela v svoje okrilje.

Pustili smo glavno skupino in odrbrzeli za dvema ubežnikoma. To sta bila Odredovec Flajs in Nemec Renz. Po nekaj minutah vožnje sta si pridobila kar lepo prednost z željo priti čimprej na prve serpentine. Ozrli smo se nazaj. Pojavila sta se še dva ubežnika »Leteči Holandec« Hagens in naš Valčič. Ujela sta Flajsa in Renza in sestavljena je bila skupnica, ki je prva naskočila strmini. Naenkrat smo morali zaustaviti naše vozilo. Kaj se je zgodilo?

OBUPANI VALČIČ

Za nami je vozilo tudi spremstvo nizozemske ekipe. Njihovo in naše vozilo se je moralo ustaviti, sicer bi podrl vozača. Valčič je zaostal. V najbolj neprijetnem trenutku, ko se je s skrajnimi močmi odleplil od glavne skupine in že tudi dobil nekaj minut prednosti, se mu je pokvarilo kolo. Ostala trojica je drvela naprej, Valčič pa je brez moči obupan krilil z rokami in prosil, naj mu pomagamo. Kako naj mu pomagamo, ko pa nismo imeli rezervnih delov. O pač, rezervno kolo je imelo nizozemsko spremstvo, ki ga je hranilo za svojega Huginsa. Le kje neki so naši ljudje, da bi v tem kritičnem trenutku pomagali obupanemu Valčiču? Valčič se je jokal, toda pomagati mu nismo mogli. Hiteli smo za Huginsom in Flajsom, medtem ko je Nemec Renz že zaostal. Moči so ga zapustile: ni vzdržal peklenskega tempa, ki ga je diktiral Hugins. Zaostal je tudi Flajs zaradi okvare na gumah in tako smo videli le Huginsa, ki si je grizel kolena in imel do Kugyvevega spomenika v Trenti že lepo prednost.

IN Vendar VALČIČ...

Ali je mogoče, da je Valčič kljub okvari na kolesu znova stopil na borbena polja? Takoj za Huginsom, ki so ga dobro zdelovali klanci, se je naenkrat pojavil Valčič. Številni gledalci vzdolj poti so vzpodbujali našega reprezentanta, mi pa kar verjeti nismo mogli, da se je naš najboljši Jugoslovijan odločil vendarle spoprijeti se z nevarnim inozemcem. Vozil je previdno in razdalja med obema se je krčila. In doživeli smo to, v kar sploh nismo mogli več verjeti. Jugoslovijan je dohitel Nizozemca, ga prehitel in prišel na vrh Vršiča za 2 in pol minute pred Huginsom. Njegova drama je bila končana. Valčič je zmagal na najtežji etapi in rumena majica je dobila sicer novega lastnika, toda to je bil spet Jugoslovijan!

Mladi izpodrivajo starejše

Prejšnjo nodeljo je bilo v Kranju končano letošnje republiko prvenstvo v jakaju na divjih vodah. Prvenstvo je bilo doslej najboljše obiskano. Tudi kvaliteta je glede na tako številno udeležbo dobra. Tokrat je treba poudariti predvsem mlajše tekmovalce, ki so pokazali res dobro formo. Posebno Bone iz Nove Gorice je sedaj v izvrstni formi. Še nikoli doslej se ni zgodilo, da bi mlajši tekmovalci tako prepričljivo premagali naše mednarodne mojstre.

Leto XIV.

Štev. 32.

Stran 2

VRŠIČ NE POZNA MILOSTI

Upravičen je bil strah, ki so ga imeli tekmovalci ves čas do starta na VII. etapo, kajti neizprosni Vršič izčrpa naskakovalce do poslednjih moči. Videli smo raztrgane vrste ekip, katerih posamezniki so izčrpani odcepali in onemogli obležali. Pred našimi očmi so se vrstili dramatični prizori in po pravici smo se spraševali, ali ne stavlja ta etapa previsokih zahtev za amaterskega kolesarja? S koles so stopili vsi nemški tekmovalci, med njimi tudi favorit Altweck, dalje Belgijci in še Nizozemci. Toliko bolj pa smo bili ponosni na nekatere naše fante, kot na Hrovata, Novaka, Zidana, Vukojevića, Kostića in druge, ki so junaško premagovali klance.

ZIDAN PRVI POZDRAVIL LJUBLJANO

Tik pred startom na zadnjo etapo smo vprašali Huginsa, kaj misli o končnem plasmaju v Ljubljani. Pogledal je rezultate in generalni plasma in videl, da je zaostal v skupni oceni za Valčičem le za 7 sekund. Nasmej se je in rekel: »Če bo cesta lepa, sem prepričan, da bo rumena majica moja.« Mi smo ga pa samo na tiho dopolnili: »Majica bo tvoja, če ti bo to dovolil Valčič.«

Tempo do Ljubljane je bil res peklenski. Po 40 km vožnje se je odleplil Valant, za njim še Zidan, član srbske ekipe Dellapetra in Nemec Gruber. Razdalja med ubežniki in glavnino je bila kmalu precejšnja in napori Petrovića, Levačića, Huginsa in drugih, da bi ujeli ubežnike, so bili zama. Zidan, ki je že v Pulju trdil, da bo polskal v Ljubljani čim ugodnejši položaj na cestah, je silovito diktiral tempo, tako da so ga ostali trije komaj dohajali. Številno občinstvo, ki se je zbralo vzdolj Celovške ceste vse do letnega telovadišča v Tivoliju, je njega in ostalo trojico vzpodbujalo in viharno pozdravljalo. Visoki Pavle je vendarle odnesel na tej etapi prvo nagrado in tako se mu je izpolnila največja želja, da za zaključek dirke prvi pozdravi Ljubljance.

Fraserjeva 1:01.2 na 100 m prosto

V Rotterdamu je dosegla Avstralska plavalca Dawn Fraser nov svetovni rekord na 100 m prosto z rezultatom 1:01.2. Dosedanji rekord je bil dve desetinki sekunde slabši in ga je ista plavalca dosegla nedavno v Cardiffu.

Na svojih turnejah po inozemstvu so jugoslovanske nogometne enajstovice dosegle naslednje rezultate: Radnički je premagal Maaheen 1860 s 3:2, Dinamo je odpravil I. FC Saarbrücken z 2:1, Rijeka pa je izgubila proti Wiener Neustadtu z 2:8.

Zmaga Reala

Pred 100.000 gledalci so nogometaši Reala iz Madrida doma premagali braziljsko enajstovico Bela Vista z 2:1 (0:0).

Na svetovnem prvenstvu v padalstvu v Bratislavi je v drugi disciplini, skokih z 2500 m pobrala največ uspeha ekipa CSR, za njo pa Rusi. Naši predstavniki so bili osmi med posamezniki pa je bil Maličević deveti. V skupni oceni po dveh disciplinah je v vodstvu Sovjetska zveza pred CSR, Jugoslavija je šesta. Med posamezniki je v vodstvu Rus Ostrovski, pri ženskah pa Romunka Sugu.

Bistvenih sprememb v glavni skupini ni bilo. Vsi so privzeli na cilj v istem času in tako so naši kolesarji obdržali rumeno majico in tudi prvo mesto med moštvili. Zares, Jugoslavlani so na tej dirki dokazali visoko moralo, izredno pripravljenost in borbenost, kar jim je omogočilo tudi tolikšen trijumf.

Lipar Marjan

Rezultat VI. etape: Pulj—Nova Gorica (213 km): 1. Altweck (München) 5:53.22; 2. Van Houten (Belg), 3. Gazda (Polj), 4. Tembuysen (Belg), Wozniak (Polj), Vukojević (Srb. I), Jugo (Hrv), Zirovnik (J), Flajs (Odred), Horvat (posameznik), Bajlo (Hrv), Levačić (Jug) — vsi v času zmagovalca, 14. Šebenik (J), 20. Petrović, 24. Valčič itd.

VII. etapa: Nova Gorica—Vršič (109 kilometrov): 1. Valčič (J) 3:28.32, 2. Hugins (Niz) 3:30.24, 3. Petrović (J) 3:35.13, 4. Simons (Belg) 3:35.21, 5. Levačić (J) 3:35.22, 6. Ramackers (Niz) 3:36.08, 7. Gazda (Polj) 3:36.19, 8. Pruski (Polj), 9. Serba (Rom), 10. Valant (Odred), 11. Zirovnik (Jug) itd.

VIII. etapa: Kranjska gora—Ljubljana (87 km): 1. Zidan (posam.) 2:13.16, 2. Gruber (München), 3. Flajs, 4. Valant (oba Odred), 5. Dellapetra (Srb. II), — vsi v času zmagovalca, 6. Ebenböck (München) 2:15.36, 7. Visentini (Svi), 8. Jugo (Hrv), 9. Altweck (München) 2:16.06, 10. Pruski (Polj) itd.

Generalni plasma — posamezniki: 1. Valčič (J) 28:55.03, 2. Hugins (Niz) 28:55.10, 3. Zirovnik (J) 28:56.27, 4. Gazda (Polj) 28:56.58, 5. Petrović (J) 28:57.43, 6. Levačić (J) 28:58.51, 7. Simons (Belg) 28:59.09, 8. Serba (Rom) 29:00.46, 9. Tembuysen (Belg) 29:01.27, 10. Moiceanu (Rom) 29:05.13. Moštva: 1. Jugoslavija v postavi (Valčič, Zirovnik, Petrović) 88:49.13, 2. Romunija 87:15.10, Belgija 87:19.35, Poljska 87:19.52, Nizozemska 87:45.02, Odred (Valant, Flajs, Traven) 88:01.54, 7. München, 8. Srbija I, 9. Hrvatska, 10. Svica.

samezniki je v vodstvu Rus Ostrovski, pri ženskah pa Romunka Sugu.

Na atletskem tekmovalstvu v Poznanu je izbrana štafeta Vzhodne Nemčije dosegla nov svetovni rekord na 4 × 1500 m z rezultatom 15:11.4. Dosedanji rekord je pripadal Madžarom s 15:14.8. Poročila ne navedejo sestave nemške štafete, ki pa so jo po vsej verjetnosti sestavljali Hermann, Richtzenhain, Valentin in Reinagel.

Na mednarodnem atletskem dvoboju v Oslu je Norveška premagala Romunijo s 109:103 točkami. Nekaj boljših rezultatov — 100 m: Nilsen (Norv) 10.4; 200 m: Nilsen (Norv) 21.1 (rekord); 800 m: Boysen (Norv) 1:49.4; 10.000 m: Grecescu (Rom) 29:57.0 (rekord); 1500 m: Lundh (Norv) 3:43.1 (rekord); 110 m ovire: Olsen (Norv) 14.4; kopje: Danielsen (Norv) 75.56.

Red pa tak

Med tekmo nogometnih reprezentanc policijskih garnizij Stockholm in Göteborga je moral sodnik postaviti na hladno nič manj kot šest čuvarjev jasnega miru in reda, ker so bili na igrišču pač preporočili.

Državno mladinsko prvenstvo v skokih v vodo

Spet najboljši ZPK Ljubljana

na njena pot pri vzgoji mladih skakalcev.

Rezultati — ekipno: 1. ZPK Ljubljana 742.34, 2. PK Jedinstvo (Zadar) 559.82, 3. PK Ilirija (Lj) 134.57, 4. ZPK Naprijed (Zgb) 150.36, 5. PK Triglav (Kranj) 78.62, mladinci — stolp: 1. Košorok (ZPK Lj) 77.86, 2. Tošić (Jed) 61.88, 3. Oberšteter (ZPK Lj) 59.51, deska: 1. Košorok (ZPK Lj) 101.23, 2. Oberšteter (ZPK Lj) 101.23, 3. Gogolija (Naprijed) 87.58, mladinke — deska: 1. Čufar (ZPK Lj) 72.92, 2. Peršin (ZPK Lj) 67.98, 3. Sured (Jed) 57.58, stolp: Brebrnjak (Naprijed) 42.78, 2. Čufar (ZPK Lj) 52.55, 3. Pehani (ZPK Lj) 52.15, 4. Peršin (ZPK Lj) 50.37. L. B.

ATLETSKI ČETVERBOJ V KRANJU

Kranj, 10. avgusta — V organizaciji AK Triglav je bila danes v Kranju prva večja atletska prireditelja po vojni. V četverboju so se srečali atleti iz Jesenic, Litije, Podpeč in Kranja. Rezultati — moški 100 m: Namesnik (L) 12.0, 400 m: Ponebšek (L) 55.2, 1500 m: Florjančič (T) 4:25.6, kopje: Kržišnik (J) 46.95, daljina: Polić (P) 6.14, višina: Seljak (T) 165, krogla: Meršolj (P) 12.20, 4 × 100: Litija 48.5 — ženske 60 m: Pristavec (P) 8.3, 400 m: Pristavec (P) 1:05.1, krogla: Turk (P) 10.46, daljina: Premk (L) 4.10, višina: Šmid (J) 125, 4 × 60 m: Triglav 34.8, vrstni red: 1. Triglav 189.5, 2. Litija 181.3, 3. Podpeč 167.5, 4. Jesenice 118.5.

Ljubljana, 10. avg. — Kolesarski klub Rog je prav dobro izkoristil prisotnost udeležencev letošnje dirke »Po Jugoslaviji« in je danes dopolnil organiziral svoj IV. mednarodni kriterij okoli Tabora. Okoli standardne proge se je zbralo več tisoč gledalcev, ki so hoteli danes ponovno videti junake letošnjega jugoslovanskega »Toura«. Zal ne moremo pritrčiti, da so prišli povsem na svoj račun. Po kvaliteti prireditve že, ne pa glede na številno udeležbo tekmovalcev. Od zmagovalne jugoslovanske ekipe je startal le Šebenik, nastopili niso Romuni in tudi ne mnogi drugi tekmovalci. Na startu se je pojavilo 25 kolesarjev iz Zapadne Nemčije, Poljske, Svica, Belgije, Nizozemske in Jugoslavije, ki so morali prevoziti 50 krogov ali 42 km.

Z fako v začetku se je razvila hud borba med Nemcem Altweckom, ki je bil favorit dirke, ter

njegovim rojakom Ebenböckom in Poljaki. Vse bolj in bolj so se »grizli« med seboj, zmagovalce pa je ostal v začetku skoraj na vsakem letečem celju Altweck. Toda poljski tekmovalcec Gazda ni odnehal. Kar skozi je bil Altwecku za petami in se boril za častno drugo mesto z Ebenböckom. Gledalce je živahna borba silno razvnela, saj so navijali kot na najbolj napeti nogometni tekmi. Še posebno priznanje pa je želel član Odreda Hrovat, ki se je do zadnjega držal v skupini prvih štirih, pred devetim letečim ciljem pa je padel. Fant pa je kljub temu lovil vodilno skupino in na koncu obstal na petem mestu.

Rezultati: 1. Altweck 48 točk, 2. Ebenböck (oba Z. Nem.) 36, 3. Gazda (Polj.) 25, 4. Vukojević (Sr) 14, 5. Hrovat (Odred) 14, 6. Wozniak (P.) 10, 7. Geszla (P.) 9, 8. Šebenik (Rog) 3 itd. Prvih osem tekmovalcev je dobilo denarne nagrade.

Državno prvenstvo mladincev v veslanju

Odlično za Branik

Zadar, 10. avg. — Ze včeraj se je pričelo v Zadru državno mladinsko prvenstvo v veslanju in sicer so bila na sporedu predtekmovalja. V predtekmovalju od slovenskih posadk ni uspel le skifist Krke iz Novega mesta. Vse ostale posadke so se uvrstile v finale. Prvenstvo je bilo v treh disciplinah in sicer za starejše mladince, za mladince in mladinke. V skupni oceni je imel največ uspeha mariborski Branik, zmagal pa je pri starejših mladincih in pri mladinkah. To potrjuje, da je delo mariborskih veslačev na pravi poti in upajmo, da bodo čez

nekaj let tudi pri članih te posadke med najboljšimi. Tudi ostale slovenske posadke so se dobro uveljavile.

Rezultati — starejši mladinci 1. Branik 220, 2. Borac (Os) 200, 3. Drava (Os) 4. Izola 100, 5. Jadran (Rij) 100, 6. Ošjak (V. Luk) 60, 7. Mirna (Por) 40, mlajši mladinci 1. Branik 350, 2. Gusar (Sp) 340, 3. Izola 200, 4. Krka (Šib) 100, 5. Savica (Lj) 80, 6. Jadran (Zad) 60, 7. Lim (Rov) 60, Zagreb 60, Sava (Zgb) 60, Mornar (Sp) 40, Drava (Os) 30, Borac (Os) 30, Mladost (Zgb) 20, mladinke 1. Drava (Os) 150, 2. Lim (Rov) 100, 3. Izola 100, 4. Savica 60, 5. Borac (Os) 40, 6. Branik 30, 7. Gusar 20.

Starejši mladinci — četverec 1. Drava (Os) 5:12.6, 2. Jadran (Rij) 5:15.9, skiff: 1. Branik 6:40.6, 2. Ošjak (V. Luk) 6:55.6, double-scull: 1. Izola 5:51.1, 2. Branik 6:02.5, mladinke — četverec: 1. Drava (Os) 2:59.7, 2. Izola 3:23.4, skiff: 1. Izola 3:20.3, 2. Savica 3:24.7, double-scull: Lim (Rov) 3:16.9, 2. Izola 3:34.0, ml. mladinci — četverec: 1. Branik 3:40.0, 2. Gusar 3:43.2, skiff: 1. Branik 4:14.3, 2. Zagreb 4:19.2, double-scull: 1. Branik 3:54.0, 2. Sava (Zgb) 4:04.3, osmerek: 1. Izola 2:59.6, 2. Gusar 3:01.0.

Naročajte se na „POLET“

Zapoznala reportaža

Zelo neprijetno je, če se človek vračuna. Ta neprijetnost nas neprestano zasleduje, dan za dnem, podvrženi so ji vsi sloji in spoli, vse starostne dobe. Na vsakem koraku, na vsakem področju se nam lahko pripeti, da smo se — kot pravimo — vsteli, vrezali, naredili račun brez krčmarja. In ta neprijetnost lahko doleti tudi novinarje. Na primer: računski, da boš to in to napisal. Enako računajo tvoji stanovski tovariši, potem dopisniki, sodelavci itd. itd. Na lepem se izkaže, da je bilo tisto nedeljo dosti več športnih prireditev, kot smo v redakciji računali. Kmalu postane stvar jasna: spet smo se vračunali. Spet je prostora premalo, gradiva pa preveč. Ta neprijetnost me je doletela tudi prejšnji teden, ko je bila otvorjena žilnica na Krvavec. Prvi račun je bil takle: sočna reportaža z otvoritve. Potem, ko sem videl, da sem se vračunal, se je sočna reportaža spremenila — v mršavo poročilo. In tako ni drugega izhoda — kot takšna zapoznala reportaža...

*

V avtobusu podjetja »SAP-Turist biro« pisana družina. Sami tisti, ki jim radovednost ne da miru, da ne bi čimprej preizkusili, kako deluje tista tolikanj pričakovana »potegavščina«. Tu in tam radoveden pomenek, ugibanja, češ, kakšni bodo občutki, ko nas bo vlekel nekaj metrov nad zemljo navzgor v višave. Avtobus si urno krči pot proti Kamniškim planinam. Vse bolj se nam približujejo strome, gozdne vsebine. Ze razločujem na pobočjih drevje, skale, pašniške predele...

Končno! Po nekaj strmih vzponih zaskepijejo zavore. Zda smo tu! Izstopimo... Vsi strmimo. Tu, pred nami, je otipljiva stvarnost. Žilnica! Opazujemo in občudujemo nosilne stebre, ki se vzpenjajo navzgor po pobočju, sedeže za dve osebi, aluminijaste gondole. In jekleno vrvi, ki vleče navzgor ves ta tovor potnikov, pa motor na spodnji postaji.

Kmalu pride vsak na vrsto. Tega ali onega je nekoliko strah, ali vsaj neprijeten občutek te stisne pri srcu. Kaj če se bo žica utrgala? Ali kakšno po-

dobno vprašanje — seveda čisto laiško — roji morda temu ali onemu potniku po glavi.

Vsedem se ob svojega sopotnika na udoben stolček. Uslužbenec žilnice se pogleda, če je vse dobro zavarovano in...

...že se premaknemo. Rahlo, brez sunka, se popelje naš sedež v glavno jekleno vrvo. Zda drsimo že navkreber. Kar hitro gre, kdo bi si mislil.

Pod našimi nogami se razprostirajo pašniki, gozdovi, grmovje. Morje gozdov. Vedno višje in višje nas vleče. Presneto imenitna je takšna stvarca, takale žilnica. Koliko znojta ti prihrani, koliko časa. Pomislim na vse tiste nedeljske smučarje, ki so samo za pot iz Ljubljane do Cerklj in od Cerklj do koč pod Krvavcem porabili 5 do 6 ur. Zda bodo porabili komaj dobro uro, ostalih 4 ali 5 ur pa se bodo lahko predajali užitek smučarje.

S pogledom zaokrožim naokoli. Zda smo že precej visoko. Nad našimi glavami pa neutrudno vleče jeklena vrvi in vestno opravlja svoje nalogo. Tam v daljavi že vidimo Domžale, Mengeš in sosednje vasi. Hiše so kot drobne skatlice, kakor da bi jih zrezal iz pripravi za igro majhnim palčkom.

Še kar naprej se dvigamo. Pogledam na uro: že 10 minut se vozimo. Zda vidimo čez šmarnogorski hrbet. Ljubljana. Nekoliko je zavita v rahle meglice in oblake prahu. Po vseeno različno ljubljanski grad in nebotičnik.

Zda moramo biti vsak čas na cilju. Enakomerno drse pod nami travniki in izginjajo v globino. Nismo visoko od tal, kakšnih 10 metrov morda. Če bi se tu prevrnil, se morda na pašniku ne bi niti dosti pobil, morda bi jo odnesel samo s praskami in bunkami, premišljujem. Ko opazujem odmakajočo se travo pod nogami.

Zda — neznan sunek, potem se ustavim. Na cilju smo. Na nadmorski višini 1485 m. Do doma na Krvavcu imamo še dobrih 15 minut. Malenkost! Malo se bomo še prerahljali in ogreli. Za botelj v koži! Na »poti« na Krvavec smo se že res kar preveč zasedli...

V novinarski beležnici od druge do pete etape

Celo do 90 km na uro - Izenačene moči kot še nikoli doslej

Ko smo odhajali iz Ljubljane proti cilju I. etape, nam je pomočnik direktorja in nekdanji aktivni kolesarski tekmovalac Stjepan Ljubić zatrdil, da bomo na letošnji dirki »Po Jugoslaviji« doživeli celo vrsto nepričakovanih dogodkov, ki bodo spravili v negotovost tudi najboljše poznavalce tega športa. Misli je namreč na udeležence dirke, ki so bili po njegovem mnenju tako izenačenih moči in tako sijajno pripravljeni, kot doslej še nikdar na naših cestah. Tej prerokbi skoraj nismo mogli verjeti, še posebej zato, ker prav pri etapnih dirkah more odločati ne samo znanje in borbenost, temveč predvsem kolesarska športna sreča, ki mora v 2 do 3 etapah že porazdeliti tekmovalce v kakovostne kategorije. Pa glej, napoved tov. Ljubića je postala po V. etapi prava resnica. Ko so tekmovalci privozili v Pulj, na cilj V. etape, je bil vrstni red tekmovalcev v generalnem plasmaju povsem zapleten, saj so bile časovne razlike najboljših posameznikov in moštev tako neznatne, da praktično o zmagovalcu sploh še ni moglo biti govora. Če je torej to napovedoval tov. Ljubić, potem se mu moram oprostiti, ker mu namreč pred dirko nisem prav ničesar verjel. In prav do cilja V. etape je bilo zares nekaj izrednih doživetij, pravih herojskih podvigov, skrajno borbenih in požrtvovalnih dirkačev, kar je dalo prav posebno obeležje tej naši letošnji največji športni prireditvi. Dan za dnem so novinarji sproti obveščali svoja uredništva o dogodkih posameznih etap in verjetno še nikoli niso tako nestrno pričakovali uradnih rezultatov, da bi bila njihova poročila točna in čim bolj popolna. Tudi naše bralce bodo gotovo zanimala mimo golih rezultatov, obrobna doživetja, ki so pustila na dirkaških in spremstvu pečat nepozabnih športnih podvigov.

Potolčeni hitrostni rekordi

Pokažite mi človeka, ki bi na kolesu v 3 urah in 50 minutah privozil iz Maribora v Zagreb! Med nami ga prav gotovo ni, pa tudi med našimi največjimi kolesarskimi »asi« ga doslej še ni bilo. Letos pa so dirkači meni nič tebi nič, kar za 18 minut potolčki doslej najboljši čas, ki ga je imel kdajkoli in kdorkoli na tej cesti naš ali tuji tekmovalac. Zato boste verjeli nasledovno, da so vozili posamezniki in najbolj hrabri tudi do 90 km na uro, seveda po klancu navzdol. Fantastično in kar neverjetno! Poglejmo si torej moštva in posameznike, njihove dramatične doživljaje, visoko moralo, pa spet pogubonosno malodušje.

Žirovnik-»Žiža« vse presenetil

Ce si takole po končani V. etapi drugi v generalnem plasmaju, potem je jasno, da uspeh ni slučajen, temveč rezultat tehničnega in taktičnega znanja.

Sedel sem v avtomobilu direktorja dirke, tov. Savorna. Pravkar se je odvijala ogorčena dirka od Reke do Crikvenice na kronometer, torej solo vožnja, kakor pravijo strokovno kolesarji.

Poglejte na uro! mi je zaklical tov. Savorn. Bili smo na neki vzpetini blizu Kraljevice in pri tem merili čas Žirovnikovim konkurentom.

»Bojim se, da bo v solo vožnji zastal,« je v skrbeh pripomnil glavni funkcionar letošnje dirke, ki so mu bili še posebno pri srcu slovenski tekmovalci.

»Žiža« se je pravkar pokazal izza ovinka. Bil je razgret, precej »zdelan«, toda borbenost ga očitno ni zapustila.

»Daj, Janez, daj! Ne smeš popustiti! Zaseduje te rumena majica, nikar ji ne dovoli, da bi te prehitela! Tako smo vzpodbujali Žirovnik, ki se je sunkovito pogajal po klancu navzgor. Naš najboljši tekmovalac je preživljal krizo in vzpodbudne besede so ga okrepile kot mleko dojenčka. Sunkovito trzanje je prenehalo in njegova vožnja je spet prešla v enakomeren, pravi ritem.

Na cilju v Crikvenici se je junaki »Žiža« brez besed vsedel pod palmovo drevo in pred utrujenimi očmi se mu je še enkrat zavrtela v vsej veličini drama tega dne. »Vzdržal sem,« si je dopovedoval, »vzdržal bom še naprej, ker moram dokazati, da ne nosim na prsih državni grb tjavdan!« S hvaležnim in obenem prosečim pogledom je objel svoje kolo, ki mu je ves ta čas tako zvesto stalo ob strani in ga pripeljal po V. etapi na drugo mesto v splošni oceni. Samo izredna smola bi mu mogla iztrgati iz rok za vse poznavalce tega športa tako nepričakovano častno mesto. Bravo Janez, že si dokazal svoje sposobnosti! Ponosni smo nate!

Osamljeni Altweck

Kdor je le enkrat spremljal etapno dirko, bo razumel, kaj pomeni dirkaču dober vodja in spremljevalec. Na tej dirki pa je tudi nastopalo moštvo iz Münchena, ki ni imelo na startu v Ljubljani niti polnih koles (neveščnosti na carini, zato je to moštvo šele na Reki namislilo s svojimi dobrimi dirkalniki in kolesi), niti svojega vodje. Misli smo pač, da so »outsiderji« in da bodo prav kmalu zapustili borbo v I. etapi nas je presenetil Altweck Otto, ki je po splošnem mnenju med najboljšimi. Ima izredne sprinterske sposobnosti, vedno je skupno tudi po ure in ure! Pa ne samo to, dobro razume tudi medsebojno tovarništvo, zato ga je tembolj prizadelo na III. etapi do Reke, ko je hotel odstopiti.

Štrmi klanci so ga nepopisno utrudili. Bližali smo se gorskemu cilju Spišunaku in Otlo je klical: »Dajte mi vodo!« Seveda, ker spremljevalca ni bilo tudi vode ni bilo. Vsak vodja je pač skrbel za svoje fante. Altweck je bil naenkrat s kolesa.

»Ne smem več naprejš!« je skoraj tulil. »Nihče mi ne da vode!«

Obstopili so ga naši funkcionarji in ga pregovorili, da je nadaljeval vožnjo. Sam sem prevzel samarijansko nalogo, ker takšen tekmoval-

Veselin Petrović — najstarejši član jugoslovanske ekipe

lec pač zasluži pozornost in priznanje. Ko je privozil na Reko, mi je stisnil roko in se zahvalil? »Videl sem, da so vendarle pošteni ljudje!«

»Leteči« Holandec — Hagens

Prepričan sem, če ne bi imel Nizozemec Hagens že v I. etapi tolikšne smole, ko je zaradi številnih okvar zamudil skoraj 5 minut, da bi že po tej etapi oblekel rumeno majico in jo nosil vsaj do Pule. Visoki blondinec ima 19 let in je eden najboljših amaterjev v svoji domovini. Že v prejšnji številka »Polet« ste brali o njegovem velikem podvigu, ki žal ni mogel uspeti, v nadaljevanju dirke pa smo še bolj natančno spoznali njegove odlike.

Etapa na kronometer je bila njegova, in to brez konkurence. V 59 minutah in v vročini 38°C je prevozil 37 km dolgo pot od Reke do Crikvenice.

Opazovali smo njegove kretje, vožnjo in taktiko. Hagens je močno sklonjen naprej nad krmilom kolesa in neprestano na preži, da ga neko ne bi presenetil. Vodja ga med potjo samo opozarja na tekmece, ali pa mu svetuje napad. Da, in kakšen je ta napad! Še nikoli nisimo videli na naših cestah tekmovalca, ki bi se pogajal iz skupine kolesarjev kot iz topa. Rdeča majica (takšni so bili dresi Nizozemcev) izkoristi pravi trenutek in se odlepi tako, da ga le najboljši sledijo z največjim naporom. Po pravici se ga je prijel vzdevek »Leteči Holandec!«

Romuni največja skrivnost

Moštvo, ki nima nikoli nikakršnih pripomb, je romunsko. Vedno se je vodja s tekmovalci kje skrivnostno pogovarjal in tako so kovali načrte. Njihov najboljši Moiceanu je oblekel rumeno majico po II. etapi in se jo je seveda krčevito držal. Zato se je bilo potrebno pred vsako eta-

po dobro pogovoriti in opazili smo, da Romuni razumejo ta posel.

Vprašali smo vodjo ekipe, kaj misli o naši prireditvi in konkurenci. Takole je odgovoril:

»Presenečeni smo nad vašim gostoljubjem in nad ljubeznivostjo funkcionarjev. Pri vsem pomagajte, kar sicer ni bilo vedno, kjer smo tekmovali. Konkurenca je močna. Belgijci in Nizozemci so močni kot posamezniki, kot moštvo pa ste Jugoslovani največji favoriti. Občudujem vaše kraje in običaje in priznati moram, da smo vsestransko presenečeni! Upam, da bomo imeli čast prav kmalu pozdraviti vaše tekmovalce v naši domovini!«

Kaj so Romuni tuhtali pred vsako etapo, tega verjetno ne bomo zvedeli nikoli. Vemo le to, da so prišli na našo dirko z gotovim namenom zmagati in potrditi sloves, ki so si ga že pridobili letos na dirki Varšava—Praga—Berlin.

»Jaz imam glavo, oni pa noge«

Družina zase so Belgijci. Vedno se radi odzovejo našemu vabilu in karkoli se jim zgodi, vedno reagirajo kot pravi športniki.

Njihov vodja g. Hector je čudovit človek. Do skrajnosti vreden pri delu in predvsem duhovni oče svoje družine. Belgijci so odlični vozači kot posamezniki in na vsakem koraku poslušni.

Zgodilo se je na III. etapi, ko je eden iz njihovega moštva hotel odstopiti. Verjetno je bil utrujen in prijemati se ga je moralo malodušje.

»Nehal bom voziti,« je zaklical vodji. G. Hector je bil hipoma iz avtomobila in naslednji trenutek je odmevalo njegovo povelje:

»Takoj na kolo in vozi naprej! Prosim, brez vsakega izgovora!«

Belgijec je občutil zapoved svojega vodje, ne kot vojaški ukaz, ampak kot vzpodbudo in željo svojega duhovnega očeta. Zdrnil je po poti za »ubežniki« in po nekaj minutah vožnje je g. Hector pripovedoval o svojih vtisih in predvsem o svojih »otročih«, kakor pravi tekmovalcem, svoje pripovedovanje pa je takole zaključil:

»Ne smete biti presenečeni nad

mojim načinom obnevanja z dirkači. Mi smo družina, kjer nosim glavno jaz, dirkači pa imajo le noge!«

Kaj pa naši fantje?

Kot ekipa nastopa letos moštvo Odreda, med individualci pa cela vrsta borbenih vozačev. Le kako se bodo ti znašli, seveda mimo Hrvatov, Srbov in Makedoncev sredi te močne, kar premočne konkurence? No, po III. etapi, ko je steklo kolo, smo se oddahnili in tako je bila skrb manjša.

Najprej, kako je vozilo moštvo Odreda — Traven, Perne, Flajs, Valant in Bajc, ki je v III. etapi odstopil. Vozili so zelo previdno in skoraj vedno v glavni skupini. Presenečila pa sta dva vozača: Bajc, ker je preutrujen odstopil in Traven, ki se je prvič izkazal kot pameten in koristen dirkač. Tudi spremstvo, ki si je že pridobilo izkušnje, je izvrstno opravljalo svojo nalogo. Brez spremstva pa etapni vozač ne premore ničesar.

Židan, ne tako hitro!

Med individualci je zaslužil našo pozornost Židan od Roga. Spremljali smo ga na II. etapi proti Zagrebu. Bil je spredaj s Petrovičem in ves čas diktiral oster tempo. Petrovič mu je zaklical: »Židan, preveč forsiraš, nehaj!«. Židan ga verjetno ni razumel in je še bolj pritisnil na pedala. Kaj si je takrat mislil Veselin, ne bo težko uganiti...

V naslednji etapi je naš Pavle povsem pustil. Zaostanek 15 minut ga je vrgel s 5. na 32. mesto. Škoda! »Pavle, še boš moral poslušati nasvete strokovnjakov!«

Dobra organizacija

Ko govorimo o organizaciji prireditve, moramo pohvaliti organizacijski odbor, ki so sestavljali iz najdljivi funkcionarji. Res je, da ni bilo mogoče vsem v vsem ustreči. Toda pri splošni objektivni oceni je naša dolžnost, pohvaliti ta odbor. Cez uro po končani etapi je

Košarka

Srbija zanesljivo zmaga

Kapelj najboljši strelac turnirja

V Vrnjački Banji je bil zaključen v ponedeljek večdnevni tradicionalni košarkarski turnir za »Pokal republike«. Nastopilo je 5 reprezentanc, toda Srbijo je zastopal »Beograd«, Hrvatsko »Zadar«, Slovenijo pa »Ljubljana«, ki je šla na pot predvsem s mladimi igralci, okrepljena s 3 igralci ligaškega moštva.

Borbe na tem turnirju so bile vseskozi zanimive, prišlo pa je tudi do nekaterih presenečenj. Naj-

uspešnejši so bili Srbi, ki so premagali vse svoje nasprotnike in se tako uvrstili zaslužno na prvo mesto, za Ljubljance pa je že podvig to, da so se uvrstili na 3. mesto za Srbijo in Hrvatsko. Pripomniti moramo, da so se mladi igralci Ljubljane ob vodstvu rutiniranih ligašev Kaplja, Brumna in Kumerja prav dobro izkazali. Največji uspeh na turnirju je vsekakor dosegel Kapelj, ki je najprej potolkel rekord Korača s 57 doseženimi koši na eni tekmi, nato pa tudi ob koncu postal zmagovalac z največ doseženimi koši. S tem je prehitel doslej najboljšega strelca v državi Korača (Sr).

Rezultati tekem: Srbija : Črna gora 95:45, Hrvatska : Slovenija 85:63, Hrvatska : Črna gora 85:57, Srbija : BiH 99:61, Srbija : Slovenija 75:49, Črna gora : BiH 62:60 (presenečenje), Hrvatska : BiH 89:65, Slovenija : Črna gora 94:65, Srbija : Hrvatska 114:90, Slovenija : BiH 83:75. Vrstni red najboljših strelcev: Kapelj (Sl) 161, Korač (Sr) 154, Nedić (Č. gora) 107, Djerdja 103, Pfendi (oba Hr) 102. Kapelj je dobil nagrado kot najboljši strelac, Korač pa kot najboljši izvajalec osebnih metov.

Omenimo naj še tole: Košarkarji Ljubljane so med turnirjem izkoristili prost dan in odšli v Trstenik, kjer so odigrali prijateljsko tekmo z domačim Partizanom. Premagali so ga z 78:51. Rezultat pa ni niti toliko važen kot to, da so bili domačini nad njihovim nastopom zelo navdušeni, še bolj pa nad njihovo gesto, da za ta nastop niso zahtevali nobenega povračila stroškov. To je povzročilo v Trsteniku prijetno presenečenje in so domači športni funkcionarji Ljubljancem zato zelo hvaležni.

	Lestvica:	
Srbija	4 4 0 0	381:234 8
Hrvatska	4 3 0 1	349:300 6
Slovenija	4 2 0 2	289:296 4
Črna gora	4 1 0 3	218:334 2
BiH	4 0 0 4	262:331 0

Leto XIV.
Štev. 32.
Stran 3

ROKOBORBA

Jugoslavija za las ob zmago

Poročali smo že o mednarodnem tekmovalstvu rokoborcev, ki ga je organizirala jugoslovanska Težkoatletska zveza v Zrenjaninu za »Pokal Jugoslavije«. Že v prvih kolih je kazalo, da se bodo naši tekmovalci prav dobro odrezali, saj so nekateri presenetljivo odpravili močne in nevarne nasprotnike.

Če pomislimo, da so na tem tekmovalstvu sodelovali rokoborci Romunije, Bolgarije, Madžarske, Švedske in Poljske v grško-rimskem slogu, — v prostem slogu pa Bolgarija, Romunija, Madžarska, Poljska in Jugoslavija — je drugo mesto, ki ga je jugoslovanska A-reprezentanca zasedla ob koncu, vsekakor zelo lep uspeh. Še več: Jugoslaviji je zmaga ušla le za las, kajti Romunija jo je prehitela le za 4,5 točke. Če bi tehnično vodstvo naše reprezentance nekoliko bolj pomislilo na pomembnost tega tekmovalstva, bi moralo resneje poskrbeti, da naša reprezentanca ne bi nastopila nekompletna. Izostanek tekmovalca v poltežki kategoriji je seveda povzročil razliko v doseženih točkah, ki bi se verjetno nagnila v korist Jugoslavije.

Najtežja konkurenca je bila v lahki in srednji kategoriji, pa vendar sta naša reprezentanta Martinović (lahka) in Šimić (srednja) dose-

gla med posamezniki sijajen uspeh z osvojenima prvima mestoma. To velja zlasti za mladega Martinovića, ki mu je bilo svetovno prvenstvo dobra preizkušnja za nadaljnjo pot v njegovi karieri. Od ostalih sta se izkazala še Bakšaj v težki in Horvat v welter kategoriji, ki sta zasedla drugi mesti.

Tako so naši rokoborci neposredno po svetovnem prvenstvu nastopili spet na težkem turnirju, ki pa je utrdil njihov sloves v svetovni areni. Brez dvoma nam to vzbuja upanje, da bodo rokoborci v bodoče hkrati z ostalimi športniki v mednarodnem merilu častno zastopali našo domovino. Končni plasmaj posamezniki muha Sabad (R) Djukić (J II), Vukov (J I), bantam Cernea (R), Stamenov (B), Kellermann (M), perolaha Vitek (M), Pocić (P), Golosin (J I), lahka Martinović (J I), Ghorgi (R), Damjanov (B), welter Bulareka (R), Horvat (J I), Petkov (B), srednja Šimić (J I), Noestrov (Šved), Pakin (R), poltežka Pirsson (Šved), Bimbalov (B), Pitti (Madž), težka Svensson (Šved), Bakšaj (J I), Marinkin (B), ekipe — grško-rimski slog: Romunija 36 točk, Jugoslavija I 31,5, Bolgarija 24, Švedska 22, Madžarska 20, Poljska 19, Jugoslavija II 12, prosti slog: Bolgarija 37, Romunija 27, Madžarska 20, Poljska 17,5, Jugoslavija 11,5.

„Revolucija“ zaradi Hajdukove trave

Poročali smo že o tem, da je vodstvo Hajduka začelo prekrivati svoje igrišče s travo, ki jo dovažajo iz Sinjskega polja. Doslej so že pokrili okrog 20 m igrišča in so računali, da bodo z deli že končali — nenadoma pa se jim je ustavilo. Neki dan so se šoferji s kamioni spet odpravili na Sinjsko polje. Razen enega kamiona, pa so se morali vrniti vsi prazni. Brž so pojasnili, kako je do tega prišlo. Ko so prispeli do travnikov, kjer so imeli nalogo nabirati travnate lehe, in so kamione že popolnoma napolnili, se je nenadoma pojavila množica okoliških kmetov, ki so navalili na nič hudega sluteče šoferje in delavce v vilami in motikami in jih prisilili, da so že nato-vorjene kamione morali izprazniti. Uprava Hajduka je kmalu zvedela za pravi vzrok tega napada. Hajduk se je namreč dogovoril s kmetijskim posestvom »Sinjsko Polje«, da mu je s svojih travnikov brezplačno odstopilo travo, ki jo potrebuje za prekrivanje igrišča. Pred nekaj dnevi pa je bila zaključena že pet let trajajoča sodna pravda. Sodišče je prisodilo travnike, kjer so Hajdukovi odkrivali travo — bili so lastnina kmetijskega posestva — v last nekaterim okoliškim kmetom. Sevega so se ti takoj poslužili pravomočnosti te razsodbe in zabranili odvažanje trave. Sedaj je stvar že urejena, ker je Hajduk dobil od krajevnih oblasti dovoljenje, da lahko jemlje travo na zemljišču, ki spada v splošno ljudsko premoženje. Pa vendar so zaradi tega »kmečkega upora« zamudili tri dragocene dneve, da niso mogli nadaljevati z deli na svojem igrišču.

Borac že v II. ligi!

Medtem ko pri nas še vedno ugrabimo, kdo od slovenskih predstavnikov se bo uvrstil v II. ligo, je prišlo v VI. skupini zahodnega dela kvalifikacij, kjer igrajo Borac iz Banja Luke, Tekstilac in Dalmatinac, že do popolne jasnosti. Borac iz Banja Luke je odigral 3 tekme, katere je vse odločil v svojo korist in si s tem že povsem zagotovil vstop v II. ligo. Njegova konkurenta ga praktično ne moreta več dohiteti, vrh tega pa je Borac v takšni formi, da bo preostale tekme prav gotovo dobil. Približno enak polajaj

Za zdravje — kan-kan

Italijanski diplomat Giuseppe Eliani, ki odhaja v zaslužni pokoj, je sklenil prispevati svoj delež za telesno vzgojo naroda. Na poslansko zbornico je naslovil poziv, naj za neobhodno telesno vzgojo mladine uvedejo obvezno učenje plesa kan-kan.

STRELSTVO

Novi okrajni strelski prvaki

Poleg okrajnega prvenstva v streljanju v Ljubljani so imeli svoja okrajna prvenstva še strelci v Kranju, Celju in Mariboru. V drugih okrajih pa zaradi pomanjkanja orožja (malokalibrskih pušk) in streliva za vojaške puške prvenstva niso mogli izvesti. Zato je težko napovedovati, kakšna bo konkurenca na republiknem prvenstvu. V Celju se je najbolje izkazal pištoljar Mejavšek, ki je dosegel z olimpijsko pištolo 539 krogov, kar je le za 1 krog slabše od državnega rekorda.

Najboljši strelci Celja

V Celju je nastopilo 188 strelcev iz 42 družin. Udeležba je bila torej presenetljivo visoka, rezultati pa zelo zadovoljivi. Strelci so nastopili v 15 disciplinah. Zmagovalci so postali: vojaška puška — kvalifikacije Štrajhar 168 (SD Tempo, vojaška puška Titova tarča Štrajhar 233, vojaška pištola — dolga cev, kvalifikacije Mejavšek (T) 242, vojaška pištola, dolga cev — prvenstvo Mejavšek 242, vojaška pištola Caracas: Štrajhar 556, mladinci — MK puška Dečman (Kov. Št) 254, ženske — MK puška Zelj (Il. Ribar) 225, pionirji — MK puška Brečko (K. Št) 144, pionirji — zračna puška Sršen (K. Pt) 167, člani — olimpijska pištola Mejavšek 539, MK precizna puška Tržan P. (T) 520, MK

je z Zenico v V. skupini. Ta je v dosedanjih tekmah osvojila 5 točk in je zato najbliže II. ligi, medtem ko še vedno ni jasnosti v I. in IV. skupini, kjer sta najresnejša kandidata za vstop v II. ligo Varteks, oziroma Borovo.

Jugoslovanski klubi v inozemstvu

● Pred začetkom prvenstva v I. ligi, so nekateri klubi odšli na turnejo v inozemstvo. Zagrebški Dinamo je brez odmora nadaljeval pot v Francijo, kjer je v Vichyju nastopil v prvi tekmi proti Racingu in jo izgubil 1:2 (0:2). Poraz je bil posledica utrujenosti. V naslednji tekmi pa se je v Montbaillardu srečal z enajstoroč Sochaux in ga premagal s 4:2 (1:0).

● Tudi Radnički je na turneji, in sicer v Nemčiji. Na poti skozi Francijo je najprej premagal moštvo Olympique v Marseilleu s 5:3 (1:2), v drugi tekmi pa je v Ulmu premagal istoimenski klub z 2:0 (1:0).

● Zagrebška Lokomotiva gostuje na Nizozemskem. Tik pred potovanjem se je znašla pred nevšečnostjo, ker ni imela vratarja. Zato je potoval z moštvom nekdanji vratar Vojvodine Krivokuća, ki bo verjetno prestopil k Lokomotivi. Prvo tekmo je igrala v Leenivardenu

proti istoimenskemu klubu in ga premagala z 2:0.

Novi republiški sodniki

Pretekli teden je Zveza nogometnih sodnikov Slovenije organizirala v Ljubljani izpite za republiške sodnike. Kandidati, ki jih je bilo 9, so morali opraviti pismene in teoretične izpite, medtem ko bodo praktični del izpita polagali kasneje s sojenjem tekem. Od povabljenih kandidatov so uspešno opravili izpit Tavzes in Radonjič iz Ljubljane, Lovko iz Postojne, Moškov iz Kranja ter Vanelli iz Trbovelj, medtem ko 4 kandidati tega izpita niso naredili. S temi novimi republiški sodniki bo vsaj delno zamašena vrzel v vrstah sodnikov, ki bodo v prihodnji sezoni sodili republiške tekme.

Partizan mladinski prvak

Mladinska enajstoroč Partizana se je v drugi tekmi srečala s Crveno zvezdo in jo premagala z 2:0. Ze rezultat dokazuje, da so mladinci Crvene zvezde igrali mnogo bolje kot v prvi tekmi, toda kljub temu ni bilo dvoma, da bi Partizan zmagal. Tako je postal letošnji mladinski nogometni prvak FLRJ beograjski Partizan.

BOOKS

Največji uspeh slovenskega boksa po vojni

Zurman drugi v državi - Vrsta presenečenj

V nedeljo pozno zvečer se je v Beogradu zaključilo finalno tekmovanje posameznikov za državno prvenstvo v boks. Letošnje prvenstvo bi pri nas verjetno ne vzbudilo toliko zanimanja, če ne bi v finalu nastopali kar 4 slovenski predstavniki, in sicer Kajzer in Zurman (oba člana Maribora), Vojnovič (Br) in Prešeren (Odrad). Po napornih borbah v predtekmovaljih je tem boksarjem uspelo priti v finale, kjer so se spoprijeli za naslove državnih prvakov.

Letošnje državno prvenstvo je pokazalo v splošnem nekoliko slabšo kvaliteto kot prejšnja leta. Kljub temu pa so bile borbe v finalu v Beogradu zelo zagrizene in zanimive, kar je pritegnilo pozornost več tisoč gledalcev vse tri dni. Nastopalo je 20 boksarjev iz Srbije, 10 iz Hrvaške, 5 iz BiH, 4 iz Slovenije in 1 iz Makedonije. Udeležba je bila torej velika in zelo pestra.

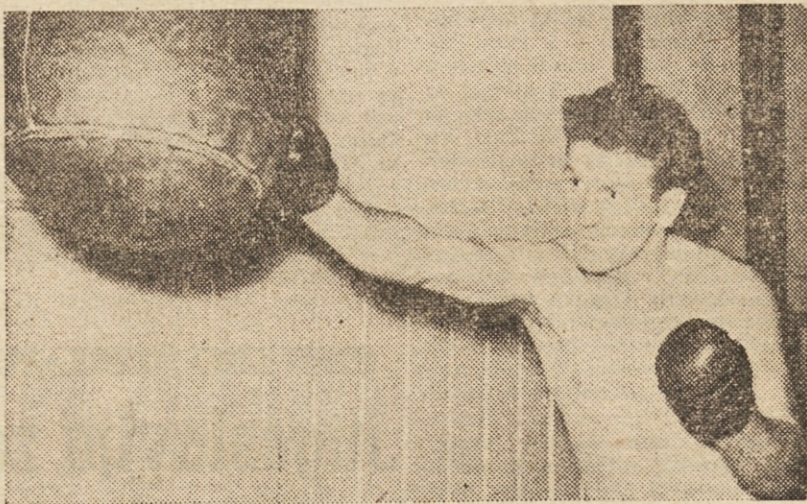
Dobri zatajili — mnogi presenetili...

Značilnost letošnjega prvenstva je bila, da so mnogi dobri boksarji,

med njimi tudi dosednji državni prvaki — zatajili. To velja predvsem za Mariča, Paunovića in Marjana Tkaličiča, ki so bili favoriti v svojih kategorijah, pa so jih njihovi nasprotniki že v polfinalu izločili. Nasprotno pa so se izkazali nekateri mladi, nadarjeni boksarji iz »provinc«, tako Brandalek, Pet-

temu vzdržal in se boril ter napadal do konca, vendar je zmaga enoglasno pripadla Radanovu. Tako se je moral Kajzer zadovoljiti z delitvijo 3. in 4. mesta. Vojnovič je naletel v težki kategoriji na Sretanovića in mu prav tako podlegel, čeprav Sretanovič ni pokazal vseh odlik državnega prvaka. Prešeren se je srečal s Kelavo in bil eno in pol runde celo boljši od njega, vendar je dobil v drugi rundi takšno tremo, da je borbo predal. O tem nam je sam povedal tole:

»Ze dejstvo, da se bom srečal s Kelavo, me je psihično nekoliko potlačilo. Morda bi lahko Kelavo celo

Boksar Odrada Peter Prešeren se je na letošnjem državnem prvenstvu uvrstil na 3. mesto. Z malo več sreče in samozavesti pa bi morda lahko segel celo po najvišjem naslovu v welter kategoriji...

rič, Skorič in Zurman. Po mnenju strokovnjakov imajo ti veliko možnost, da se v bodoče uvrstijo na najvidnejša mesta v jugoslovanskem merilu. Pokazali so izredno borbenost, dobro tehnično znanje in takšno spretnost, da je treba nanje v resnici računati.

Zadovoljni smo s Slovenci

Vsi 4 slovenski boksarji, ki so nastopili v finalnem delu prvenstva, so imeli to smolo, da so bili pari postavljeni, ne pa izžrebani, kar je vsekakor nepravilno. Zurman, Prešeren, Vojnovič in Kajzer so se namreč že v I. kolu finala morali srečati z lanskimi državnimi prvaki. To je bil precejšen handicap za naše boksarje, ki so, razen Zurmana, že v predtekmovalju odnehali. Kajzer se je srečal v bantam kategoriji z nekdanjim državnim prvkom Radanovom, ki je seveda zmagal. Toda ta borba je bila tako napeta in zanimiva, da je več tisoč gledalcev od začetka pa do zadnje runde navijalo za Kajzerja. Ta se je namreč poizkuševalno boril in ko je kazalo, da ga bo Radanov že v prvi rundi knockoutiral, je kljub

Nogometaši Grafičarja in Svobode pod skupno streho

V torek zvečer je prišlo na jugozahodnem delu Ljubljane do pomembne organizacijske spremembe v nogometnem športu. Poročali smo že o nameravani združitvi nogometašev Grafičarja in Svobode in to se je sedaj uresničilo. Že po prejšnjih dogovorih med funkcionarji obeh klubov je bil sklican najprej izredni občni zbor NK Svoboda, na katerem je ta klub prenehal obstajati, nato pa so na skupnem obnem zboru sklenili ustanoviti nov klub pod imenom Grafičar. Vsi člani prejšnje Svobode so se kolektivno vključili v ta klub, ustanovna skupščina pa je potekala v zelo tovarniškem vzdušju. To nam dokazuje, da bo novi klub lahko ob smotrnem delu dosegel lepe uspehe, zlasti še, ker ima soliden odbor, sestavljen iz funkcionarjev obeh dosedanjih klubov. Predsedoval mu bo znani športni delavec tov. Božo Sintič, ki nam je ob tej priložnosti povedal nekaj misli, zakaj je prišlo do fuzije:

- K tej fuziji so nas napeljali predvsem finančni razlogi ter pomanjkanje mladine in igrišča pri Grafičarju, na okoliših
- Viča in Trnovega pa ni bilo nobenega močnejšega nogometaškega kluba, ki bi lahko dostojno zastopal ta predel Ljubljane. Svoboda ima lep športni park, močno zaledje v mladini in tudi sicer ugodne pogoje za delo. Dosedanje moštvo Grafičarja se bo lahko okrepilo z

- nekaj mladimi in nadarjenimi igralci prejšnjega proga moštva Svobode in bo tako v enotni slovenski ligi morda do kaj uspešno poseglo v dogode. To so bili glavni razlogi, ki so nas vodili k združitvi.

Kot kaže, bo novi nogometni klub Grafičar zares lahko krenil na uspešno pot. Ima devetčlanski odbor ter 3 komisije: tehnično, gospodarsko in finančno. Zborovalci so sklenili, da bo trening prvega moštva vodil Slavko Rupar, mladince pa bo pripravljali rutinirani trener Peter Logar. Veliko uspeha torej!

ODREDOV protest zavrnilen

Kvalifikacijske tekme za vstop v II. zvezno nogometno ligo se že bližajo h koncu, pa vendar smo šele tik pred koncem tega tedna zvedeli, da je tekmovalna komisija NZJ vzela v obravnavo protest, ki ga je vložilo vodstvo Odrada proti verifikaciji tekme Odrad : Rudar, odigrane še v prvem (!) kolu tega tekmovanja.

O tem protestu je najprej razpravljala sodniška organizacija, nato pa tekmovalna komisija. Po zares dolgotrajni razpravi — skoraj po treh tednih — sta oba foruma prišla do zaključka, da protest ni zadostno utemeljen in da na tej tekmi nogometna pravila niso bila materialno kršena. Na podlagi teh zaključkov je tekmovalna komisija Odradov protest zavrnila in verifikirala tekmo z doseženim rezultatom 1:1. V obrazložitvi odločbe je navedeno, da je sodnik enajstmetrovko proti Odradu upravičeno prisodil, medtem ko ni bilo vzroka, da bi prisodil enajstmetrovko proti Rudarju, češ da je bila žoga v roko igralca Rudarja nastreljana.

Kot smo obveščeni, se bo vodstvo Odrada proti tej odločitvi ponovno pritožilo — na komisijo za prošnje in pritožbe pri NZJ. Tako odločitev tekmovalne komisije NZJ še ni dokončna. Rešitev bo pa morda prišla šele tedaj, ko bo usoda kvalifikacij in s tem naših klubov že zapečatenata...

Znani srednji napadalec ZNK Ljubljana Zdravko Dolenc je dobil poziv za odsluženje kadrovskega roka v JLA. V armadi bo ostal dve leti.

je to največji uspeh slovenskega boksa po vojni. Kljub temu pa vidimo, da bi z večjo finančno podporo in z dobrimi trenerji v klubih lahko še bolj dvignili kvaliteto. Po takšnem uspehu vsekakor velja o tem razmišljati!

Sicer pa lahko o državnem prvenstvu povemo še to, da je poteklo brez kakršnihkoli protestov, sojenje je bilo zadovoljivo, zanimanje gledalcev pa ogromno kot doslej še redkokdaj na teh prireditvah. Vse tri dneve je obiskalo tekmovanje približno 20.000 gledalcev, največ v nedeljo z rekordnim obiskom 8000 gledalcev.

Državni prvaki za leto 1958

Muha: Paljič, bantam Mitrovič, perolahka N. Stojanovič, lahka Lazarevič, polwelter Lukič, welter Kelava, polsrednja S. Stojanovič, srednja Jakovljevič, poltežka Davidovič, težka Sretanovič.

Zurman

v državni reprezentanci

Zvezni kapetan BJS Mladenović je po državnem prvenstvu doletel kandidate za državno reprezentanco, ki bo nastopala 9. in 12. septembra proti Italiji v Beogradu in Pulju. Kandidati so naslednji: muha Paljič, Petrič, Ljubomirovič, Brandalek, bantam Mitrovič, Radanov, Rukavina, perolahka Paunović, N. Stojanovič, Zurman, Cik, lahka Lazarevič, Benedek, Bulat, polwelter Lukič, Banovac, Pavič, welter Kelava, Balantič, polsrednja Marič, S. Stojanovič, Skorič, srednja Jakovljevič, Lasković, poltežka Davidovič, Miloš, Bogunič, težka Sretanovič in Banda. Izbor boksarjev je kot vidimo, zelo širok, to pa zaradi tega, ker imajo klubi več nastopov v bližnji bodočnosti in bo treba seveda računati tudi na nekatere menjave v reprezentanci.

NAMIZNI TENIS

Triglav dvakrat prvi

Prejšnjo nedeljo je bil v Kranju poznano zvečer zaključen VI. mednarodni namiznoteniški turnir, ki ga je NTK Triglav priredil v proslavo občinskega praznika. Domačini so pripravili veliko presenečenje z zmago nad Ljubljano 5:2. Italijanska ekipa Olimpija iz Padove ni bila trd oreh za nobeno ekipo, čeprav spada med vodilne italijanske ekipe. Tako pri moških kot pri ženskah so prvo mesto osvojili igralci Triglava. Končni vrstni red — moški: 1. Triglav (6 točk), 2. Ljubljana (4), 3. Olimpija (2), 4. Maribor (0), ženske: 1. Triglav (4), 2. Ljubljana (2), 3. Semperit (0).

J. J.

Ali ste že poravnali naročnino?

NOGOMET V IHANU

V okviru občinskega praznika Domžale je bil prejšnjo nedeljo v Ihanu pokalni nogometni turnir za prehodni pokal Obč. SS Domžale. Zmagalo je moštvo Tabora (Ihan), sledje Domžale, Količevo in Dob. Tudi pionirji Tabora so presenetili, saj so na nogometnem brzoturnirju v Duplici osvojili prvo mesto.

To bo športna, slaščica' prve vrste

že novembra bomo lahko v Ljubljani videli najboljše telovadce ČSR, Poljske, Zap. Nemčije, Švice, Francije in Italije, ki se bodo pomerili z našimi tekmovalci

Ko so se vrnili naši orodni telovadci iz Moskve, se je v našem uredništvu oglasil tudi predsednik Od-bora za vaje na orodju pri Zvezi »Partizan« Slopenije, tov. Konrad Grilc. Seveda smo ga nadrobno spraševali o dogodkih v Moskvi. Ob koncu pogovora je tov. Grilc omenil, da se je v Moskvi z voditelji nekaterih repre- zentanc nekoliko dogovarjal za veliko prireditev v Ljubljani, ki bi bila tradicionalna. Takrat ni hotel o tem dosti pripovedovati, ker je dejal, da je vsa stvar še precej v »povojih«. »Pokliči me po telefonu čez ne- kaj tednov,« se je diplomatsko izmazal.

Te dni je spet zabrel telefon...

»Prosim tovariša Grilca.«

»Tukaj — pri aparatu.«

Takoj sem ponovil vprašanje, če je zadeva s tisto veliko telovadno prireditvijo že kaj zlezla iz »povo- je«. Očividno je bil tov. Grilc dobre volje in je takoj začel pripovedovati.

»Torej, po moji zamisli naj bi bila to tradicionalna prireditev vsako leto enkrat v Ljubljani. Vsekakor bi bili za to elitno tekmo primerni edinele prostori »Go- spodarskega razstavišča«, ki lahko sprejmejo do 4000 gledalcev, kajti prepričan sem, da bi na to kvaliteto prireditev toliko gledalcev tudi prišlo. To bi bil ne- kakšen osmerboj ali morda celo deveterboj mestnih reprezentanc. Predvidene so poleg Ljubljane, Zagreba in Beograda še reprezentance Pariza, Rima, Varšave, Kölna, Prage in morda še Zürich.«

»Ali je udeležba teh mest že sigurna?«

»Dokončnih prijav še nimamo, vendar so voditelji reprezentanc, s katerimi sem se pogovarjal v Moskvi, že dali svoj načelni pristanek. V Moskvi sem bil v stiku s Francozi, Italijani, Poljaki, Zahodnimi Nemci in Čehi. Dogovorili smo se za majhne vrste (2 tekmovalca in 1 rezerva), kar se sedaj pogosto prakticira, tako da bi bila v Ljubljani zbrana res najboljša elita iz omenje- nih držav. S Francozi, Čehi, Italijani, Poljaki in Za- hodnimi Nemci smo se dogovorili, da bodo poslali po tri najboljše tekmovalce, in sicer pod imenom svoje mestne reprezentance. V Italiji bi bil to Rim, v Fran- ciji Pariz, v Češkoslovaški Praga, Nemci pa imajo svoje najboljše telovadce menda v Kölnu oziroma v enem izmed večjih mest v Porenju.«

»Kako pa si prišel na Spicarje?«

»Spicarjev ni bilo v Moskvi, vendar upam, da bodo na naše vabilo pristali. Seveda bi tudi oni poslali svojo najboljšo vrsto pod imenom tiste mestne reprezentance, ki ima v svoji sredini največ državnih reprezentantov.

Fritz Walter: Tekme, ki jih ne bom nikoli pozabil

Z dovoljenjem založbe »COPRESS-VERLAG« pri- čenjamo danes objavljati v podlistku izvolčke iz druge knjige Fritzja Walterja — »Tekme, ki jih ne bom ni- koli pozabil« (Spiele die ich nie vergesse). Ta knjiga je izšla po prvi knjigi »3:2 in je prav tako kot prva, doživela ogromen uspeh. Zve v nekaj dnevih je bila prva naklada razprodana, tako da je morala založba poskrbeti še za tri nove naklade. V knjigi »Tekme, ki jih ne bom nikoli pozabil«, popisuje Fritz Walter svoje najzanimivejše doživljaje v svoji 20-letni nogometni karieri, od takrat, ko je kot 17-letni deček prišel v prvo moštvo, pa vse do svetovnega prvenstva 1954 v Švici. Iz te priplačne in zanimivo pisane knjige bomo v podlistku priobčali najzanimivejša poglavja. Začelo se je z debelimi klobasami in kruhom. Dolga leta sem z navdušenjem igral nogomet v šoli in

Svetloba in sence

v Tovarni dekorativnih tkanin

Zadnje čase lahko z veseljem ugotavljamo, da se športna dejav- nost bolj in bolj razvija tudi v delovnih kolektivih. O teh problemih smo v našem listu že pogosto pisali. Res je sicer, da povsod še ni vse tako, kot bi si želeli, vendar lahko kljub temu ugotovimo, da je za športno dejavnost v delovnih kolektivih vedno več razumevanja in zanimanja, bodisi da se to razumevanje pokaže v vodilnih orga- nih posameznih kolektivov, v delavskih svetih, upravnih odborih ali v masovnih organizacijah (sindikati, ljudska mladina itd.), bodisi da se med delavstvom samim pokaže spontana želja po udeleževanju v raznih panogah telesnovzgojne dejavnosti.

Med tiste delovne kolektive, kjer so v zadnjem času dosegli pomem- ben uspeh na področju telesno- vzgojne dejavnosti, se je nedavno uvrstila tudi ljubljanska »Tovarna dekorativnih tkanin«. Podjetje ima že lepo tradicijo na področju kul- turno-prosvetne dejavnosti, saj je mladina tega delovnega kolektiva ob letošnjem tekmovanju v »Tednu mladosti« osvojila prehodni prapor. V podjetju so precej agilni tambu- raši, imajo svojo folklorno skupino, nekaj dobrih recitatorjev in pevcev solistov, pa tudi moški pevski zbor, ki je menda še edini tovrstni pevski zbor v podjetjih. Seveda ne smemo pozabiti »Veselih tekstilcev«. Ta glasbeni ansambl, ki se ukvarja z zabavno in narodno glasbo, je pre- cej znan ne samo v Ljubljani, mar-

več tudi po bližnji in daljni okolici. Zato v tem delovnem kolektivu upravičeno trdijo, da niso nikoli v zadregi, če je treba sestaviti kul- turni program za to ali ono sloves- nost. Letos pa so v podjetju s kultur- nega področja segli še na — »fiz- kulturno«. Približevala se je pro- slava 40-letnice obstoja tovarne, pa 8-letnica delavskega samoupravlja- nja. V pripravah za ta dva pomem- na jubileja je nekega dne direktor tovarne, tov. Rode, predlagal, naj bi v zapuščenih jami za podjetjem uredili primerne prostore. Niso dol- go ugibali, kaj bi naredili — odlo- čitev je bila hitro sprejeta: športne prostore!

Za tovarno na Celovski cesti, kjer je glavni obrat (stranski obrat tega

To bi bil verjetno ali Zürich ali Bern, morda tudi Luzern.« je odgovoril tov. Grilc. »Kakšen pa bi bil program? Slišal sem, da bi te- lovadci nastopili samo na štirih orodjih — drogu, bradlji, konju z ročaji in krogih?« »Nel Program bi bil olimpijski — vseh šest di- sciplin, torej poleg tistih orodij, ki si jih naštel, še pre- skok in prosta vaja. Seveda bi vsi tekmovali samo v poljubnih vajah. Kot sem že dejal, bi bile vrste majh- ne, dva tekmovalca in še eden za rezervo. Seveda, kot sem že rekel, ni še vse dokončno precizirano. Morda bi Slovenija oz. Ljubljana lahko dala 2 vrsti, ker bi v Trbovljah mogli sestaviti tudi svojo prav uspešno vrsto (Skaza, Trugar in Senica). Zagreb s sestavo vrste ne bo imel težav, tudi oni bi lahko dali dve ekipi.«

»Kdaj pa misliš, da bi morala biti ta prireditev?«, sem vprašal.

»Računam na konec novembra, kajti to je rok, ki je vsem najbolj primeren. Pozneje bi bilo že težje, ker imajo nekateri narodi razna svoja tekmovanja, državna prvenstva in podobno. Te dni bomo spet poslali osem naštetim narodom vabila in propozicije. Upam, da bom sredi septembra že lahko postregel s točnimi podatki o tej veliki prireditvi.«

Vprašal sem tov. Grilca, ali bi bil potreben eno ali doodnevni program.

»Tudi o tem še ni dokončne odločitve. Vsekakor bi bilo za to prireditev po mojem veliko zanimanje in se ne bojim, da ne bi Ljubljana spravila na GR 4000 gledalcev. To bi bila res elitna prireditev, kakršnih je na svetu malo. Vsako leto bi se omenjene ekipe po- merile za prehodni pokal mesta Ljubljane, tisti, ki bi ga osvojil trikrat, bi ga prejel v trajno last. Glede programa pa še ne vem nič točnega. Možno je, da bi dali polovico programa v soboto zvečer, ostalo pa v nedeljo zvečer. Možno je tudi deliti program vse na nedeljo — dopoldne in popoldne. Bi rad še kaj vedel?«

Ne, to mi je zadostovalo. Zahvalil sem se tov. Gril- cu in poveznil slušalko na telefonski aparat.

Torej, če bo šlo vse po sreči — in zakaj ne bi tako šlo — bomo novembra imeli v Ljubljani spet pro- vrstno športno poslastico! Videli bomo najboljše moj- stre orodne telovadbe iz Italije, Francije, Poljske, Če- škoslovaške in Švice, razen njih pa seveda še naše najboljše orodjaje na čelu z našim »asom« Mirom Ce- rarjem. Prav gotovo bo to za Mira lepa priložnost, da napravi s Čehom Danišem »rošado«. Danš je bil v Moskvi v skupni uvrstitvi 12., Miro pa 13. Zakaj ne bi bilo novembra na GR obratno? Igor Prešern

podjetja je še na Titovi cesti), je bila dolga leta zanemarjena gramoz- nica. Pravzaprav je bila to nekakš- na »luknja«, ki res nikomur ni de- lala prevelike časti. To je bil neiz- koriščen prostor, v katerem je bivši lastnik črpal gramoz.

Iz gramozne jame lepa igrišča

Spomladi so sprejeli sklep, da bo- do jamo uredili. Toda sklep je eno, uresničitev sklepa pa drugo. Člani kolektiva sprva niso kazali ravno največje vneme za udarniško delo. Toda ko so mladinci opravili v tej »luknji« svoj prvi »siht« in dali z njim dober zgled, se je tudi pri ostalih kmalu razvila velika delov- na vnema. Vsak dan so prihajali delavci v jamo, kjer je pridno »oral« tudi buldožer. Potem so v jamo še navozili precejšnje količine peska. In kmalu so se na nekdanjem za- nemarjenem, zapuščenem prostoru pokazali prvi obrisi lepo urejenih igrišč. Čimbolj so se dela bližala koncu, bolj so bili delavci marljivi pri gradnji. Zadnje dneve so delali tudi ponoči, ko je bilo treba hitro betonirati ploščad za plesišče. Elek- tričarji so udarniško popleskali sta- re, nerabne cevi in na njih uredili električno razsvetljavo, nekateri de- lavci so hodili na gradilišče celo med odmorom. Seveda je precej po- trebnih denarnih sredstev primak- nila tudi uprava podjetja, pa še sin- dikat, nekaj pa je prispevala tudi mladinska organizacija. Tako so z združenimi naporji zrasi v nekdanji zanemarjeni jami lepi športni pro- stori.

Kakšne prostore imajo danes za tovarno? Na sredini športnega par- ka je lepo igrišče za košarko (s ko- vinskim ograjem za koše) ter igri- šče za odbojko, ob strani pa je ure- jen prostor za balinarje. Ob vhodu v jamo je pokrito strelišče, podjetje pa je za svoje strelce nabavilo 2 zračni puški. Naokoli so nasajeni mladi topoli, ki bodo v nekaj letih prav gotovo dajali lepo senco, ob robu pa je tudi nekaj klopč za gle- dalce in tiste, ki se žele nekoliko odpočiti. Ob koncu jame pa je še betonska ploščad, ki bo služila za plesišče. Ni dvoma, da se bo mladi- na, pa tudi odrasli, večkrat rade vo- lje poslužila tudi tega objekta.

Stara pesem: kadri, kadri...

Ko sem si dodobra ogledal vse naprave, sem vprašal sekretarko podjetja, tov. Kardeljovo, ki mi je razkazala športna igrišča, če se mladina že poslužuje teh športnih prostorov. Tov. sekretarka je neko- liko pomolčala, potem pa je odkrito priznala, da so zaenkrat prostori še precej osamljeni. Ob otvoritvi so priredili nekaj tekem, ki so jih združili s kulturnim programom (otvoritev teh prostorov je bila pred dobrim mesecem dni — 29. junija); potem pa je vse bolj ali manj za-

spalo. Kmalu sva si bila edina, da je podjetje doseglo lep uspeh s tem; da je v neposredni bližini tovarne zgradilo s prostovoljnimi delom ta lepa igrišča. Toda — igrišča sama so še premalo. Potrebni so še ljudje — trenerji, vaditelji, instruktorji. Skratka — potrebni so tisti, ki bodo znali mladino voditi in navdušiti, tisti, ki bodo mladino lahko stro- kovno poučevali in ji pokazali, ka- ko je treba igrati odbojko ali ko- šarko, kako je treba streljati in po- dobno. Ni potrebno, da bodo ti stro- kovnjaki ne vem kakšni mojstri, prvovrstni specialisti — trenerji. Vendar, nekaj morajo le znati, vsaj osnovno strokovno znanje morajo imeti. Brez strokovnjakov namreč je vsako delo in sploh vsaka siste- matična dejavnost iluzorna. Pred- vsem so tovarni potrebni organiza- torji, ki bodo znali mladino in tudi odrasle navdušiti, potem pa tudi strokovno izpopolnjevati. Nekateri bodo morda prišli na igrišča samo zato, da se nekoliko navžijejo zra- ka, da se sprostijo in razvedrijo. Toda tudi takšnim je treba poka- zati, kako se drži puška, kako je treba pri odbojki servirati žogo in podobno. Ni potrebno, da bodo de- lavci tekmovali in hrepeneli po re- kordih in uspehih. Vsekakor pa je tudi tistim, ki goje šport kot iz- ključno rekreacijo, treba pokazati vsaj osnovno znanje in najosnov- nejšo tehniko v raznih športnih pa- nogah, kajti brez tega je vsa de- javnost brezplodno anarhično nabi- janje, ki nima nikakršnega cilja in tudi ne more nikogar razveseliti. Seveda pa bodo med delavci tudi takšni — zlasti mladina — ki si žele tekom in napredka. Tu pa je strokovna pomoč še toliko bolj po- trebna, kajti brez večje roke vadi- telja ali instruktora je nemogoče pričakovati kakršnih koli uspehov.

Torej — »Tovarna dekorativnih tkanin« je običajala pred isto zapre- ko, ki tišči k tlom ne samo njih, marveč še številna druga podjetja. Kadri, strokovni kadri — to je re- fren, ki bi ga lahko ponavljali sko- raj ob vsakem delovnem kolektivu, kjer so si ustvarili dokaj ugodne materialne pogoje, kjer so našli v upravi podjetja veliko razumevanja in še marsikaj, toda ob kadrih se je vsa dejavnost zaključila.

In izhod? Težko je povedati »ge- neralni in univerzalni recept«. O tem smo pravzaprav že večkrat pi- sali. Izhod so tečaj in spet tečaj: strokovni vaditeljski tečaj, ki bi jih morali prirediti kar na tekočem traku. Seveda bi si lahko pomagali tudi z »odsluženimi« športniki, ki jih v tovarni prav gotovo ne manj- ka, ali pa s kakšnim učiteljem te- lesne vzgoje, ki stanuje kje v bli- žini. Ne bi bilo tudi napak, če bi tovarna našla stik s šentviškim »Partizanom«, morda bi se našla kakšna oblika strokovne pomoči? Vsekakor pa bo moral kolektiv za- enkrat, dokler nam na vseh koncih in krajih — tudi v šolah in telesno- vzgojnih organizacijah — primanj- kuje strokovnega kadra, samoinici- ativno poiskati rešitev, tako kot si je znal sam pomagati pri gradnji igrišč. Upajmo, da bodo tekstilci na skrajnem severu Ljubljane v teh prizadevanjih uspeli. I. P.

VESLANJE

Pomemben uspeh v Celovcu

Dobri dve leti je tega, ko se je Bled mrzlično pripravljal na ev- ropško prvenstvo v veslanju. Pri- praviti vse za tako prireditev pa pomeni opraviti veliko delo. Ker je bila VZS poverjena tako častna na- loga, je bilo treba zastaviti vse sile. Prireditelji so dobili po tekmovanju priznanje od vseh strani in s tem najslajšo nagrado za vložen trud. Ni pa ostalo le pri odlični organizi- ranem evropskem prvenstvu. Res je na prvi pogled takrat ne- koliko trpelo delo z domačimi klubi, vendar le navidezno. Kdor je lahko pogledal le nekaj let naprej,

je vedel, da veslaški center, ki je bil zgrajen na Bledu, ni samo po- membna prireditev za evropsko prvenstvo leta 1956.

Vložena sredstva so se pričela bo- gato obrestovati. Takoj po konča- nem evropskem prvenstvu je VZS lahko zopet zastavila vse sile za de- lo z domačimi klubi. Komaj leto dni po zgraditvi veslaškega centra, je predsednik VZJ v svojem poročilu na skupščini pribil: »Največji na- predek so dosegli slovenski veslači.« In še to je treba poudariti, da sodi blejska progla med najboljše na (Nadaljevanje na 6. strani)

v mladinskem moštvo FC Kaiserslautern. Bili so z menoj, mladim nadbudnežem, kar zadovoljni. Manj zadovoljni pa so bili s prvim moštvom. Z znanimi klubi — Eintracht, Kickers, Wormatia, Saarbrücken, Pirmasens itd. — je naš klub igral z izpremenljivo srečo v takratni jugozahodni okrožni ligi. Leta 1935 se je pogreznil, 1937 se je dvignil in 1938 spet pogreznil.

Že leta 1937 so me hoteli vtakniti med prvo moštvo. Zal pa sem imel takrat šele 17 let. To je bilo dejstvo, kjer nisem bil prav nič kriv.

Vsa stvar ne bi bila tako slaba, če bi mi zdravnik izdal uradno potrdilo, da lahko predčasno, pred izpolnitvijo 18 let starosti, igram med »prvim«. Vsak, kdor še ni izpolnil 18 let, je moral predložiti zdravniško potrdilo. Pri meni je zdravnik kategorično odklonil dovoljenje in mi ni dal uradnega po- trdila. Zdel sem se mu preveč slaboten.

Edina možnost, da bi se telesno okreplil in da bi se lahko prej uvrstil v prvo moštvo, je vodila — kot že rečeno — preko debelih klobas in kruha.

Ker smo takrat pri nas doma živeli precej tesno, so me izročili nekemu mesarju v Kaiserslauternu, ki je bil navdu- šen navijač našega kluba, na hrano, »v rejor«. Z ganljivo lju- beznijo me je začela krmiti družina Speyerer. Ne upoštevajoč

izdatnih obrokov mesa, ki sem jih dobil na mizo pri kosilu, so mi dajali tudi mogočne klobase s kruhom, zavite v papir. Te klobase sem jemal s seboj v mestno hranilnico, kjer sem bil zaposlen v knjigovodskem oddelku.

Počasi je kura začela učinkovati. Že čez pol leta sem se lahko preselil v prvo moštvo FC Kaiserslautern. Nihal sem med ponosom in bojaznijo, ko se je približal moj debut v seniorskem moštvo.

Mi, okrajni ligaši, smo nastopili proti FC Pforzheim, ki je stal v okrožni ligi.

»Le nič se ne vznemirjaj! Trema je sama bedarija,« so mi govorili starejši pred tekmo. Zbral sem vse sile in sem bil res izredno miren, vsaj na zunaj.

Srečanje se je končalo 5:3 in jaz sem se uvrstil med strelce. Potem ko je eden od naših igralcev streljal kot, sem se jaz kot srednji napadalec polastil žoge in jo z volleyem poslal v nasprotnikovo mrežo. Krasen goll! Zame je imel neizmerno važnost; vli mi je zaupanje v lastne sposobnosti in upanje za bodočnost.

Neskončne ure, ki sem jih prebil na treningu, so se zdaj obrestovale. Prvič se je tudi moje ime pojavilo v časopisih. Kritike so bile kar ugodne. »Kar je obetal kot igralec v mladinskem moštvo, bo verjetno obdržal tudi v prvi garni- turi,« so pisali časopisi. To je bil vsekakor lep poklon.

Najlepši spomini na Belluno

Prisrče i sprejem naših atletinj - Odlične naprave na stadionu - Kako skrbi občina za športno življenje v svojem kraju

Jugoslovanske atletinje so se vrstile z gostovanja v Italiji, kjer so v Bellunu dosegle lep uspeh z neodločenim rezultatom 52:52 proti reprezentanci Italije. Po povratku smo srečali najuspešnejšo Jugoslovanko Drago Stamejčič in njenega trenerja prof. Jožeta Sturma, ki sta nam povedala nekaj podrobnosti o potovanju in tekmovalstvu.

Draga Stamejčič je navdušeno pripovedovala: »Tako lepo se nismo imeli še nikjer. Po lepi, a nekoliko naporni vožnji, smo prispeli v Belluno, ki leži pod Dolomiti in bi ga lahko primerjali s Kranjem, tako po legi kot po velikosti. Sprejem je bil zelo prisrčen in organizatorji so nam poskušali na vse načine ustrežiti. Ko smo zagledali stadion, smo bili navdušeni. Stadion sicer ni velik, zato pa je moderno urejen. Kot zanimivost velja omeniti robnike iz marmorja, označbo črt s trakovi iz plastične mase, aluminijaste letvice za skok v višino in pa odlične naprave. Manj zadovoljni smo bili z vremenom. Bilo je lepo, toda vroče, mnogo prevroče. Organizatorji bi sicer radi ustregli in pričeli tekmovalstvo bolj proti večeru, toda to ni bilo mogoče, ker je bilo predvideno snemanje za televizijo in tako smo nastopali v »najlepši« vročini. Občinstvo je bilo prisrčno, pozdravljali so uspehe enih in drugih, po tekmovalstvu pa smo se komaj rešili lovcev na avtograme. Na banketu je dobila vsaka tekmovalka, kakor tudi člani vodstva, darilo, meni pa so prisodili še posebno zlato medaljo predsednika italijanske republike za najboljši uspeh. Dan po tekmovalstvu smo odšli na izlet v Cortina, ki je oddaljena od Belluna 60 km. Tudi v Cortini so nas zelo prijazno sprejeli, nam razkazali olimpijski stadion in smučarsko skakalnico, potem pa so nas odpeljali še z mišnico na Tofano, od koder je prekrasen razgled na Dolomite. Na povratku smo se ustavili še ob jezeru Misurina, ki je eno najlepših jezer na svetu, istočasno pa tudi eno najbolj mrzlih. Ne da bi šli v vodo, nas je kar na bregu že pošteno ze-

blo. Na povratku smo napravili še »postajo« v Benetkah, potem pa nas je vlak pripeljal domov.

Od trenerja reprezentance prof. Sturma, pa smo želeli izvedeti predvsem nekaj podrobnosti s tekmovalstva in pa kako je zadovoljen z nastopom naše reprezentance. Takole je začel:

»Že pred odhodom smo računali, da bo izid dvoboja zelo tesen. Račun je bil pravičen in morda je najboljši pravičen, da je bil rezultat neodločen, lahko pa bi zmagala tudi ena ali druga ekipa. Rezultati so bili nekoliko slabši od pričakovanih zaradi velike vročine in pa zato, ker so bile naše tekmovalke že precej telesno in duševno utrujene od težkih tekmovalstvih v zadnjih treh ted-

nih. Povedati pa moram, da naše atletinje na tako dobrem tekmovalnem prostoru niso še nikoli nastopale. Z večino smo lahko zadovoljni, saj so dosegle svoje običajne rezultate, kar je že mnogo, če upoštevamo prej omenjena dejstva. Kot je povedala že Draga, smo bili prisrčno sprejeti, kar ni nič čudnega, saj je bil dvoboj doslej največji športni dogodek majhnega Belluna. Lani zgrajeni stadion je tako prestal svoj mednarodni krst in zanimivo je še to, da je objekt pod občinsko upravo, pri čemer pa je ta uprava mnogo uspešnejša kot zaenkrat pri nas. Videli smo, da župan dobro pozna svoj stadion, na katerega je seveda zelo ponosen. Seveda so nam razkazali mesto in mene je najbolj presenetila gimnazija, ki je opremljena tako, kot menda pri nas malo-ka-tera visoka šola. Samo za opremo fizikalnega laboratorija so izdali več kot 20 milijonov lir (!) in po tej vsoti si je lahko misliti, kaj vse imajo profesorji na razpolago za nazoren pouk. Tudi telovadnica je zelo lepa in moderno opremljena.

Se nekaj se mi je zdelo značilno. V svojih razgovorih z novinarji in povprečnimi Italijani sem ugotovil, da nimajo niti eni niti drugi nobene pojma o tem, kako je v Jugoslaviji, in sicer tako v zunanji kot notranji politiki. Pojma nimajo o naši neodvisni politiki in ko sem na primer nekemu novinarju razložil našo zunanjo politiko, je rekel: »To je pa dobro. Za nas ne bi mogel reči, da smo tako neodvisni. Sicer pa je vam lažje, ker imate surovine, mi moramo pa vse uvažati.«

V imenu naših bralcev smo se zahvalili za pripovedovanje o potovanju v Italijo, iz katerega smo izvedeli marsikaj o Bellunu, njegovem županu in gimnaziji, pa še o politični razgledanosti ali boljše, nerazgledanosti, naših zahodnih sosedov.

Stefan Hočevar, zaslužni trener veslačev ljubljanske »Savice«

Pomemben uspeh v Celovcu

(Nadaljevanje s 5. strani)
svetu. Zato ni čudno, da je po vsem svetu vedno več zanimanja za blejske regate.

Zaključek vsega je torej enostaven: precejšnja sredstva, vložena v veslaški center na Bledu, že dajejo bogate obresti. Kdor pa misli, da je bil blejski center zgrajen samo za veslače, se moti. Tudi ostali športniki so spoznali, da je blejska klima ugodna in so razni športniki na tečajih in treningih že našli prijetno zatočišče v hangerju.

Letošnja veslaška sezona pa še zdaleč ni končana. Tudi po uspehih ne! V iskanju novih možnosti za večje zanimanje za veslanje je VZS predlagala vsakoletne mladinske veslaške troboje Trsta, Koroške in Slovenije. Prva taka prireditve je že za nami. Na Vrbskem jezeru pri Celovcu so slovenski mladinci dosegli pomemben uspeh. Z 11,5 točkami so zasedli preteklo nedeljo 1. mesto pred Trstom (11) in Koroško (10,5).

V Sloveniji ni veslaške prireditve, na kateri ne bi zasledili tudi prizadevnega trenerja Savice in poizkušnega veslaškega delavca, Stefana Hočevarja. Iz Celovca se je vrnil kot spremljevalec slovenske mladinske reprezentance.

»Kako je bilo?«, smo ga vprašali. »Odlično. Zmaga naše reprezentance nad dobrimi Tržačani in Korošci nas lahko samo veseli. To tembolj, ker so uspeh dosegli mladinci in to kaže na pravo pot našega veslanja.«

»Kdo pa je bil najzaslužnejši?«
»Osmerec Izole je letos že večkrat pokazal svoje sposobnosti. Opravičil je zaupanje tudi tokrat in tako prepričljive zmage so v veslanju redke. Prav to nam je prineslo tudi zmago na troboju in lep pokal VZS.«

»Nastopil je tudi Slavko Černjač, čeprav ni več mladinec?« je bilo naše naslednje vprašanje.

»Po dogovoru na troboju lahko nastopijo mladinci do 18. leta starosti. Ker pa v Avstriji mladinci ne tekmujejo v skiffu, so nastopili tudi starejši tekmovalci. Vendar se tudi ta disciplina upošteva za troboj.«

»Kakšna laskava pohvala?«

»Ze napovedovalec, ki je s čolnom spremljal tekmo osmercev, je vedel povedati same pohvale o posadki Izole. Prireditve pa si je ogledal tudi bivši trener italijanske državne reprezentance. Pravi, da se mu je zdelo, kot da gleda nekdanje veslače Izole, ki so pred vojno sloveli po vsem svetu. Tudi vsi zastopniki so pohvalili idejo VZS za troboj in bodo drugo leto mladi veslači prišli za vesla najbrž na Bledu ali pa kje v Slovenskem Primorju.«

Rezultati: četverec s krmarjem: 1. Koroška, 2. Trst, 3. Slovenija, double scull: 1. Koroška, 2. Slovenija, 3. Trst, skiff: 1. Trst, 2. Slovenija, 3. Koroška, osmerek: 1. Slovenija, 2. Trst, 3. Koroška.

Marjan Gogala

JUGOSLAVIJA : ITALIJA 52:52

100 m: Leone (It) 11,9, Valenti (It) 12,1, Sikovec (J) 12,5, Babović (J) 13,0; 200 m: Bertoni (It) 24,9, Sikovec (J) 25,3, Costa (It) 25,4, Simić (J) 26,2; 800 m: Rajkov (J) 2:14,8, Janacone (It) 2:15,2, De Paoli (It) 2:15,2, Slamnik (J) 2:15,7; 80 m ovire: Stamejčič (J) 11,4, Musso (It) 11,5, Greppi (It) 11,5, Babović (J) 11,6; višina: Gere (J) 160, Giardi (It) 155, Kovač (J) 155, Bartoluzzi (It) 150; daljina: Fassio (It) 5,61, Stamejčič (J) 5,56, Galli (It) 5,55, Eškić (J) 5,15; krogla: Usenik (J) 14,21, Radosavljević (Jug) 13,52, Franceschini (Italija) 11,57, Bedini (Italija) 11,15; disk: Ricci (Italija) 47,56, Borovec (Jugoslavija) 45,90, Čelesnik (J) 40,04, Vanetti (It) 38,49; kopje: Kalušević (J) 46,50, Koska (J) 41,08, Turci (It) 40,69, Spagallo (It) 40,69; 4 x 100 m: Italija (Peggion, Bertoni, Musso, Leone) 46,6, Jugoslavija (Rakić, Simić, Sikovec, Babović) 48,4.

Ubogi policaj!

18 londonskih policajen so morali prepeljati v bolnišnico po tekmah v rugbyju med reprezentancama Anglije in Walesa. Na stadionu ni bilo nobenih neredov. Takšnega miru na igrišču in na tribunah že dolgo ni bilo. Toda, težave so se začele po tekmi, ko je kakih 10.000 navijačev iz raznih krajev Walesa po Londonu praznovalo neodločen izid tekme. Rezultat odličnega razpoloženja Valijanov, pa je 18 poškodovanih »bobbyjev«.

ATLETIKA

Stockholm pred durmi

Povsod po Evropi so v teku zadnje priprave pred evropskim prvenstvom, ki se bo pričelo 19. t. m. Razen na Švedskem, kjer imajo seveda dovolj dela že z organizacijo, so se drugod posvetili zadnjim pripravam tekmovalcev in tekmovalk, da bi čim uspešneje posegli v borbo za medalje VI. evropskega prvenstva.

Zgodovina evropskih prvenstev se je pričela leta 1934, ko je bilo prvo prvenstvo v Torinu. Sledila so prvenstva 1938 v Parizu in na Dunaju, kjer so prvič nastopile ženske. Potem je tekmovalstvo prekinila vojna, povojna prvenstva pa so bila leta 1946 v Oslu, 1950 v Bruslju in 1954 v Bernu.

Na dosedanjih prvenstvih so največ lovorik pobrali Rusi, čeprav so se udeležili le zadnjih 3 prvenstev. Morda bi bili Nemci boljši, toda niso jim dovolili nastopa v Oslu in Bruslju. Skupno število zlatih medalj, ki so jih na vseh prvenstvih osvojile posamezne države, je naslednje: Sovjetska zveza 28, Nemčija 21, Finska, Švedska in Velika Britanija 17, Nizozemska 12, Francija 10, Madžarska, Italija in CSR 7, Islandija in Poljska 5, Estonija in Norveška 2, Letonija, Danska in Švica 1. Samo pri moških je vrstni red naslednji: Finska in Švedska 17, Nemčija 16, Velika Britanija 13, Sovjetska zveza 11, Francija 8, Nizozemska, Madžarska, Italija in CSR 6, Island 3, Estonija in Norveška 2, Letonija, Danska, Švica in Poljska 1.

Vsekakor bodo v Stockholmu padli skoraj vsi rekordi prvenstva, ki so po 5 tekmovaljih naslednji: 100 m Osendarp (Niz) in Fütterer (Nem) 10,5, 200 m Fütterer (Nem) 20,9, 400 m Ignatijev (SZ) 46,6, 800 m Szentgali (Madž) 1:47,1, 1500 m Bannister (VB) 3:43,8, 5000 m Kuc (SZ) 15:56,6, 10.000 m Zatopek (CSR) 28:58,0, maraton Karvonen (Fin) 2:24:51,6, 110 m ovire Finlay (VB) 14,3, 200 m ovire Julin (SZ) 50,5, 3000 zapreke Rosznovoi (Madž) 8:49,6, višina Nilsson (Šved) 202, daljina Leichum (Nem) 7,65, troskok Ščerbakov (SZ) 15,90, palica Landström (Fin) in Lundberg (Sved) 4,40, krogla Skobla (CSR) 17,20, disk Consolini (It) 53,75, kopje Järvinen (Fin) 76,87, kladivo Krivososov (SZ) 64,54, deseterboj Kuznecov (SZ) 6752, hoja 10 km Doležal (CSR) 45:01,8, hoja 50 km Ukhov (SZ) 4:22:11,2, 4 x 100 m Madžarska 40,6, 4 x 400 m Francija 3:08,7, ženske: 100 m Blankers-Koen (Niz) 11,7, 200 m Walasiewicz (Polj) 23,8, 800 m Otkalenko (SZ) 2:08,8, 80 m ovire Golubičnaja (SZ) 11,0, višina Hopkins (VB) 167, daljina Desforges (VB) 6,04, krogla Zibina (SZ)

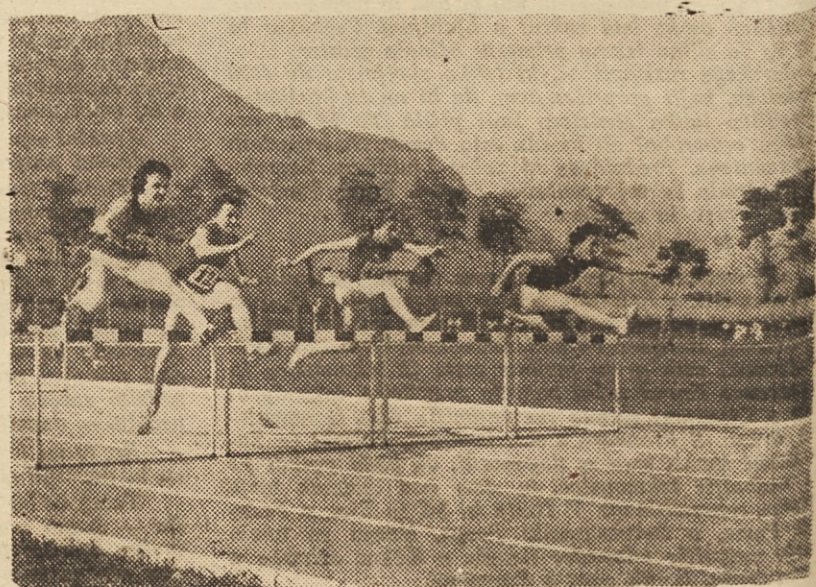
15,65, disk Dumbadze (SZ) 48,03, kopje Zatopek (CSR) 52,91, peterboj Čudina (SZ) 4526, 4 x 100 m Sovjetska zveza 45,8.

Kako bodo tekmovali?

Spored letošnjega prvenstva obsega discipline, ki smo jih navedli pri rekordih prvenstva, s to razliko, da je hojo na 10 km na tekalšču nadomestila hoja na 20 km po cesti, pri ženskah pa je bila uvedena še nova disciplina 400 m. Tekmovalstvo bo trajalo od torka 19. avgusta do nedelje 24. avgusta. Za vsako državo lahko nastopita največ 2 atletinje in 3 atletinje v posamezni disciplini. Določene so seveda tudi norme za tehnične discipline. Tekmovalci, ki se bodo hoteli udeležiti finalnega tekmovalstva, bodo morali doseči naslednje minimalne rezultate: krogla 15,20, disk 48,00, kopje 67,00, kladivo 55,00, višina 195, daljina 7,15, troskok 14,60, palica 4,15, ženske: krogla 12,50, disk 42,00, kopje 45,00, višina 158, daljina 5,60. Če bo manj kot 12 tekmovalcev preseglo norme, potem jih 12 najboljših sodeluje v glavnem tekmovalstvu. Določili so, da bo v finalu teka na 800 m 8 tekačev, na 1500 m 10, na 5000 m in 3000 m zapreke pa 12.

Bilanca Jugoslovancev

Jugoslovanski atleti so se doslej udeležili 4 evropskih prvenstev. Manjkali so samo na tekmovalstvu v Parizu. V Torinu so bili popolnoma brez uspeha, v Oslu tudi komaj opaženi, zato pa so v Bruslju, kjer jih je bilo skupno 41, že kar uspešni. Zadnje prvenstvo v Bernu je dalo zopet nekoliko manj uspeha. Skupno so naši tekmovalci osvojili doslej naslednja mesta: 1 drugo, 2 četrti, 4 peta, 6 šestih, 4 sedma, 4 osma, 6 devetih in 4 deseta. Osvojili smo torej le 1 medaljo in sicer srebrno Segedin na 3000 m zapreke v Bruslju, razen tega pa še 13 mest v finalih, to je med prvimi šestimi. Ta mesta so nam priborili naslednji tekmovalci: v Bruslju Vujačić v kopju 4., Sarčević v krogli in Matvejeva v disku 5., Pecelj na 100 m, Radosavljevičeva v krogli in ženska štafeta 4 x 100 m 6., v Bernu pa: Lörger na 110 m ovire 4., Mihalič na 10.000 m in Babovičeva na 80 m ovire 5., Radosavljevičeva v krogli, Matvejeva v disku in Kaluševićeva v kopju 6. Dosedanji uspehi niso bili tako slabi in čeprav bomo morda letos dosegli tudi kako medaljo, je vprašanje, če bomo imeli toliko uvrstitev med prvih 6, kot v Bruslju in Bernu. O možnostih našega zastopstva, ki šteje skupno 23 tekmovalcev in tekmovalk, bomo govorili v prihodnji številki.

Ena najbolj napetih točk atletskega ženskega dvoboja Italija : Jugoslavija je bil tek na 80 m z ovirami. Naša atletinja Draga Stamejčičeva si je v tej disciplini priborila pred odlično Italijanko Musso prvo mesto in obenem še doseglja izvrsten rezultat 11,4, za kar je prejela zlato kolajno predsednika italijanske republike

V sezoni 1938/39 se je hotel FC Kaiserslautern za vsako ceno spet dvigniti proti površju. Treniral sem, treniral, treniral — in ne zaman. Zmagali smo 7:0 — sedem golov sem zabil jaz sam. Zmagali smo 8:0 — osem golov sem dal jaz. Dosegel sem več kot 80 zadetkov. Postal sem prvaki in se izkazali v kvalifikacijskih tekmah za višji rang prvenstva. Odločilno srečanje z našimi športnimi prijatelji iz Burbacha smo dobili s 4:0, pri čemer sem zabil tri gole zaporedoma. Zdelo se je, da se hočem od glave do pete zapisati nogometnemu športu.

Takrat sem skoraj vedno igral na mestu srednjega napadalca, bolj naprej pomaknjena, vendar sem se večkrat, tako kot danes Ottmar, pomikal na levo ali na desno proti zvezam. Imel sem vedno — to naj ne bo nikakršna samohvala — prav poseben »nos«, kadar je bilo treba zadeti nasprotnikovo mrežo. »Zoga, ki se je odbila, spada nedvomno k Fritzu Walterju«, je zapisal nek časopis. Meni, mlademu dečku, se je zdelo, da živim v oblakih.

Pot navzgor mi je ravnal in gladil Karl Hohmann, stari mednarodni igralec in trener južnozahodnega okrožja. Leta 1934 je na svetovnem prvenstvu v Italiji, ko je Nemčija osvojila tretje mesto, zabil odlične gole. Nekega dne se je pojavil v Kaiserslauternu, neumoren pri iskanju novih talentov. Verjetno sem mu bil že na prvi tekmi všeč, kajti

drugi dan — trening bi se moral začeti ob 14. uri — me je poklical pol ure prej k sebi na Betzenberg. Začel me je na samem preizkušati, moral sem mu pokazati, kako znam krotiti žogo. Večkrat mi je pošiljal žoge, ki sem jih moral na razne načine zaustavljati. Nato me je postavil s hrbtom proti голу v višini kazenskega prostora. On se je postavil na srednjo črto in mi je streiljal žoge, ki sem jih jaz moral zagrabiti in v obratu streljati v gol.

Ko so čez dobre pol ure prišli še ostali igralci, jo stekel čez igrišče k meni in me pohvalil. Dejal je, da me bo kmalu povabil v Frankfurt v okrožni tečaj.

»Ah, tega pa raje ne,« sem se ves preplašen branil.

»Toda, dragi človek, ali želite napredovati ali ne?«, me je vprašal, ves začuden nad mojo nes pametno odklonitvijo.

»O tem še nisem dosti premišljal,« sem zmeden zajecljal. Sam v Frankfurt? Zares, tega ne bi želel.

»Kaj govorite, da boste sami potovali? Stiri ali pet igralcev iz Kaiserslauterna, ki jih dobro poznate, bo še povabljenih.«

Zdaj sem se hitro odločil. Mar res ne bom sam? Tedaj bi res šel. Kmalu sem bil pripravljen sprejeti in pristati na vse, kar bi mi Hohmann predlagal.

»Torej, držite se!«, je dejal Hohmann ob slovesu. »Živite tako, kot mora živeti športnik. Imate še velike možnosti, da se kam dokopljete.«

S precej tesnobnimi občutki, brez posebnega zadovoljstva, sem odpotoval na tečaj v Frankfurt. Zbranih je bilo 30 igralcev, ki jih je iztaknil Hohmann v Wormsu, Ludwigs-hafenu, Darmstadtu, Wiesbadenu in drugih mestih jugozahodnega okrožja. Toda moja trema je pravzaprav hitro izginita. Kmalu sem bil z dušo in srcem pri teoretičnem in praktičnem pouku, ki ga je vodil Hohmann.

Med 14-dnevnim tečajem se je pojavil tudi Sepp Herberger, ki je bil takrat zvezni trener. S kritičnim očesom je opazoval ob robu igrišča, kako smo se, zbrani v dve moštvi, borili med seboj. Močno sem se trudil, da bi kot srednji napadalec pokazal vse svoje znanje. In res je moje moštvo zmagalo. Kako? To sem že pozabil, sicer pa ni važno.

Ko smo se po tekmi umivali pod prho, je stopil Hohmann k meni, me prijel okoli ramen in dejal:

»Herbergerju ste bili zelo všeč! Zdaj si je že zapisal vaše ime v beležnico. Zdaj je samo od vas odvisno, kako daleč boste prišli. Le pogumno se držite in ne pozabite nikoli na trening.«

Amerikanci v Varšavi in Budimpešti

V zadnji številki smo deloma že poročali o odličnih rezultatih atletskega dvoboja med reprezentancama ZDA in Sovjetske zveze. Rezultate danes še samo dopolnjujemo: 100 m: Murchison (ZDA) 10.5; 400 m: Davis (ZDA) 45.5, Southern (ZDA) 46.5; 1500 m: Orywal (Polj) 3:42.7, Moran (ZDA) 3:43.2, Grelle (ZDA) 3:43.4, Lewandowski (Polj) 3:43.4; 5000 m: Zimny (Polj) 13:52.2, Jochman (Polj) 13:54.5; 110 m ovire: Robinson (ZDA) 14.0; 4 × 100: ZDA 40.0; višina: Dumas (ZDA) 211; daljina: Shelby (ZDA) 7.88; troskok: Schmidt (Polj) 16.11; kopje: Sidlo (Polj) 81.97. Zenske — 100 m: Jones (ZDA) 11.6; 4 × 100 m: ZDA 45.0, Poljska 46.0; krogla: Brown (ZDA) 16.26.

IZ Varšave so ameriški atleti nadaljevali svojo pot v Budimpešto, kjer so se pomerili z Madžari. Tudi na tem tekmovanju je bilo doseženih večje število odličnih rezultatov, med drugim tudi nova svetovna rekorda na 400 m ovire in 1500 m. Na 400 m ovire je Glen Davis izboljšal svoj rekord za 3 desetinke sekunde na 49.2. Na 1500 m pa je bil rezultat zmagovalca Rózsavölgyija tudi boljši od uradnega svetovnega rekorda, ki znaša še vedno 4:40.6, čeprav so boljše že tekli Jungwirth, Salsola, Salonen in Vuorisalo. Tudi ostali rezultati so bili odlični. V moški konkurenci so zmagali Amerikanci s 127.68, pri ženskah pa Amerikanke s 64.54 točkami. Najboljši rezultati — 100 m: Murchison (ZDA) 10.4, Davis (ZDA) 10.4; 200 m: Collymore (ZDA) 20.9; 400 m: Davis (ZDA) 46.6, Yerman (ZDA) 46.9; 800 m: Courtney (ZDA) 1:47.0, Szentagil (Madž) 1:47.7, Kovacs (Madž) 1:47.7; 1500 m: Rózsavölgyi (Madž) 3:40.3, Kovacs (Madž) 3:41.4, Dellinger (ZDA) 3:41.5; 3000 m: Iharos (Madž) 8:04.2, Szabo (Madž) 8:04.8; 110 m ovire: Jones (ZDA) 13.6, Robinson (ZDA) 13.6; višina: Dumas (ZDA) 211, daljina: Shelby (ZDA) 7.85; troskok:

Floerke (ZDA) 15.42; palica: Morris (ZDA) 4.40; krogla: O'Brien (ZDA) 18.89, Long (ZDA) 18.19; disk: Babka (ZDA) 57.42, Klics (Madž) 55.56, Szecsenyi (Madž) 54.96; kopje: Kulcsar (Madž) 75.38; kladiivo: Hall (ZDA) 65.33, Connolly (ZDA) 63.71, 4 × 100 m: ZDA 39.8, Madžarska 40.7. Zenske — 100 m: Daniels (ZDA) 11.7, 200 m: Williams (ZDA) 24.1; 800 m: Sasvari (Madž) 2:14.6; 80 m ovire: Somogyi (Madž) 11.2; daljina: Matthews (ZDA) 6.18, White (ZDA) 6.06; krogla: Brown (ZDA) 16.14; disk: Brown (ZDA) 47.55; kopje: Antal (Madž) 46.34; 4 × 100 m: ZDA 46.5.

Odlični rezultati so bili doseženi tudi na dvoboju med reprezentancama Velike Britanije in Commonwealtha. Naj omenimo najboljše: 100 y: Radford (VB) 9.7; 220 y: Segal (VB) 21.4; 440 y: Spence (J. Afr.) 47.1; 880 y: Elliott (Astral) 1:47.3, Hewson (VB) 1:48.6; 1 milja: Halberg (N. Zel.) 4:01.4; 3 milje: Thomas (Avstral) 13:20.6; 6 milj: Merriman (VB) 28:33.2; 120 y: Gardner (Jam) 14.4; 440 y ovire: Potgieter (J. Afr.) 50.4, Lean (Avstral) 50.9; 4 × 110 y: Commonwealth 40.4; 4 × 440 y: Commonwealth 3:09.4; višina: Porter (Avstral) 200; daljina: Ramsan (Pakist) 7.52; troskok: Tomlinson (Avstral) 15.39; palica: Elliott (VB) 4.19; krogla: Rowe (VB) 16.86; disk: Du Plessis (J. Afr.) 54.90; kopje: Smith (VB) 69.89; kladiivo: Iqbal (Pakist) 61.57. Zenske — 220 y: Couthbert (Avstral) 24.1; 80 m ovire: Thrower (Avstral) 11.0; krogla: Sloper (N. Zel.) 15.50; kopje: Pazera (Avstral) 49.61. V obeh konkurencah je zmagal Commonwealth, in sicer pri moških s 107.5: 78.5 in pri ženskah z 91.5:83.5.

Angleški tekač na dolge proge, Fred Norris, je dosegel dva nova svetovna rekorda. 20 milj je pretekel v času 1:43:55.4, v 2 urah pa je napravil 36.864 m. Oba dosedanja svetovna rekorda je imel češki tekač dr. Kantorek.

Nemci so za evropsko prvenstvo sestavili skupno ekipo. Dokončno so jo določili šele pred dnevi, potem ko so imeli še dve izbirni tekmovanji v Leipzigu in Kasselu. Obe tekmovanji sta dali odlične rezultate, pri čemer so najbolj presenetili domala neznani nemški tekači na 3000 m zapreke. Najboljši rezultati obeh tekmovanj: 200 m: Germar 20.9, Lauer 21.1; 800 m: Schmidt 1:48.6, Missalla 1:49.0; 5000 m: Janke 14:14.8; 10.000 m: Hönicke 29:46.0; 400 m ovire: Janz 52.3; 3000 m zapreke: Hünecke 8:37.4, Buhl 8:37.6, Döring 8:48.0; troskok: Strauss 15.59; palica: Laufer 4.35; disk: Kühl 50.85; kopje: Schenk 77.37; kladiivo: Niebisch 59.55; 4 × 100 m: Zah. Nemčija 40.2; 4 × 400 m: Zah. Nemčija 3:10.1. Zenske — 100 m: Biehl 11.8; 200 m: Sadau 24.0; 800 m: Döser 2:10.7; 80 m ovire: Karl 11.1, Krogla: Klute 14.90; kopje: Kipp 49.29.

Še državna prvenstva pred Stockholmom

Mnoge evropske države so imele šele preteklo nedeljo svoja prvenstva. K tem sodijo predvsem skandinavske države in za prvenstva Finske, Norveške, Švedske in Danske je značilno, da so bila v dokaj neugodnih vremenskih razmerah, kar je seveda zelo vplivalo na rezultate. Z vseh prvenstev bomo našli le najboljše zmagovalce.

Finska — 400 m: Hellsten 48.1; 1500 m: Vuorisalo 3:46.0; 10.000 m: Tuomaala 29:40.4; 400 m ovire: Mäldh 52.1; 3000 m zapreke: Rintepää 8:55.2; višina: Salmi-nen 208, daljina: Valkama 7.57; troskok: Rahkamo 15.88; palica: Landström 4.40; disk: Lindroos 54.39; kopje: Kuisma 76.78.

Švedska — 400 m: Pettersson 48.3; 800 m: Waern 1:51.3; 1500 m: Waern 3:47.1; višina: Pettersson 204; daljina: Walander 7.45; troskok: Norman 15.34; palica: Lund-

MEDNARODNE Igre

734 atletov in atletinj za Stockholm

Organizacijski odbor evropskega prvenstva v atletiki v Stockholmju je objavil dokončne številke o udeležbi na prvenstvu. Skupno število tekmovalcev 734 od tega 550 moških in 184 žensk, je nekoliko manjše kot so prvotno pričakovali. Največje ekipe so prijavile naslednje države: Nemčija 87 (od tega 30 žensk), Sovjetska zveza 72 (27), Velika Britanija 76 (19), Švedska 58 (10), Poljska

56 (14), Italija 49 (13), Francija 47 (10), Finska 37 (2), Madžarska 34 (6), Norveška 32 (6), Jugoslavija 23 (7), Svica 23 (4), Nizozemska 22 (10), Romunija 18 (8), Španija 18 (0), Belgija 16 (2), Avstrija 16 (6), Grčija 16 (2), Danska 10 (4), Island 10 (0), Turčija 10 (1), Bolgarija 8 (3), Irska 4 (0), Portugalska 2 (0), Malta 1 (0).

Mnoge države so tudi že objavile sestavo svojih ekip. Posebno zanimiva je prijava Sovjetske zveze, ki se je tokrat odpovedala udeležbi v nekaterih disciplinah, kjer nima najboljših predstavnikov. Rusi so prijavili takole: 100 m Bartenjev, Konovalov, Ozolin (vsaka država lahko prijavi po 3 tekmovalce, od katerih imata le 2 pravico nastopa); 200 m Bartenjev, Konovalov, Ignatjev, 400 m Ignatjev, Nikolski, Rahmanov; 5000 m Plarnakivi, Artinjuk, Pudov; 10.000 m Zukov, Pudov, Kuc; 110 m ovire Mihajlov; 400 m ovire Litujev, Julin; 3000 m zapreke Ržiščin, Ponomarev; maraton Popov, Filin; višina Stepanov, Kaškarov; daljina Ovanesjan, Fedosejev; troskok Rjakovski, Kreer; palica Bula-tov, Cernobaj; krogla Loščilov, Lipsnis; disk Bukancev, Trusenjev; kopje: Kuznecov, Valman; kladiivo Krivonosov, Samocvetov; deseterboj Kuznecov, Palu. Zenske — 100 m Krepkina, Maslovskaja, Poljakova; 200 m Itkina, Zabelina, Kepp; 80 m ovire Bistрова, Jellisejeva, Maslovskaja; višina Cenčik, Dolja, Pisareva; daljina Cujko, Radčenko, Litujeva; krogla Zibina, Press, Tiškevič; disk Press, Zolotouhina, Beljakova; kopje Zalagaj-tite, Cvetkova, Bogun; peterboj Bist-rova, Smakova, Vinogradova.

Angleži so napravili majhno presenečenje, predvsem s tem, ker so iz svoje ekipe izpustili Ibbotsona, razen tega pa tudi letos najboljšega tekača na 400 m v Evropi, Sampsona. Za nas je zanimiva angleška zasedba v maratonu, kjer se bo Mihailiuc postavil po robu odlični dolgo-progaš Fred Norris, ki je nedavno dosegel dva nova svetovna rekorda na najdaljših progah. Zanimivo je tudi, da niti domačini, Švedi, niso postavili kompletne zasedbe. Isto velja tudi za Fince, ki so skromni zlasti pri ženskah.

berg 4.30; disk: Edlund 53.60; kopje: Frederiksson 75.55. Zenske — kopje: Almqvist 48.63.

Norveška — 200 m: Nielsen 21.5; 800 m: Boysen 1:50.2; 400 m ovire: Gulbrandsen 52.7.

Danska — 100 m: Rasmussen 10.7; palica: Larsen 14.15.

Avstrija — 100 m: Huber 10.6; 800 m: Csegledi 1:50.5; kladiivo: Thun 60.96. Zenske — 100 m: Murauer 12.0; 80 m ovire: Murauer 11.2.

»Stari« Concolini je kljub bližini četrtega »križca« še vedno med najresnejšimi kandidati za 1. mesto v metu diska v Stockholmju

Fantastičen rekord Elliotta

Na atletskem tekmovanju v Dublinu sta bila izboljšana dva svetovna rekorda. Manj pozornosti je vzbudil svetovni rekord Avstraleca Alberta Thomasa na 2 milji s časom 8:32.0. Thomas je na ta način za 1.4 sekunde izboljšal dosedanja rekord Madžara Iharosa. V tem teku je avstralski tekač premagal tudi svojega znanega rojaka Elliotta, ki je dan prej prav neverjetno popravil svetovni rekord v teku na 1 miljo. Tek na 1 miljo v Dublinu bo šel v zgodovino atletike, kot doslej najhitrejši tek na tej progi in najbrž bo še precej časa poteklo, preden bo toliko tekačev doseglo tako

odlične rezultate. V prvem krogu je ostro potegnil Avstralec Thomas in na 440 y je bil vmesni čas 58.0. Takoj v drugem krogu se je Elliott pridružil vodilnemu Thomasu in po drugem krogu (1:58.0) že prešel sam v vodstvo, za njim pa so tekli Lincoln, Delany, Halberg in Thomas. Prav isti vrstni red je ostal do konca. Končni rezultati pa so bili: Elliott (Avstral) 3:54.5, Lincoln (Avstral) 3:55.9, Delany (Ir) 3:54.5, Halberg (N. Zel.) 3:57.6, Thomas (Avstral) 3:58.6. Dosedanji rekord, ki še ni bil priznan, je s 3:57.2 pripadal Angležu Ibbotsonu.

Odlični rezultati ameriških plavalcev

Na ženskem plavalnem prvenstvu ZDA v Topeki so bili doseženi številni odlični rezultati. Manjkalo seveda tudi ni svetovnih rekordov in od nekaterih s tega tekmovanja smo že poročali. Sedaj dajemo še vse ostale rezultate, med katerimi še posebej opozarjamo na svetovni rekord Rameyeva na 100 m metuljček. Rezultati: 100 m prosto Kon Saltza 1:03.5, Stobs 1:04.5; 400 m prosto Ruuska 5:03.1; 1500 m prosto Ruuska 20:34.6; 400 m mešano Ruuska 4:46.5; 200 m prsno Urdegh 2:58.6; 100 m metuljček Ramey 1:10.3; 100 m hrbtno Cone 1:12.2, 200 m metuljček Ruuska 2:43.6.

tern): Rijeka 1:4, Frankfurter SV: Rijeka 2:2, Wiener Sportklub: Nürnberg 3:1.

Po neuspehu na svetovnem nogometnem prvenstvu so prihajale iz Madžarske vesti, da bodo popolnoma zamenjali svoje nogometno vodstvo. Nazadnje pa je ostalo v precejšnji meri pri starem, saj bo ostal zvezni kapetan še vedno Lajos Baroti. Aktivno igranje bo opustil znani reprezentant Hidegkuti, ki se bo lotil treninga pri svojem matičnem klubu MTK, razen tega pa bo tudi pripravil madžarsko mladinsko reprezentanco.

Neverjetno, toda resnično

Kolesarska dirka po Franciji se je bližala svojemu cilju v Parizu. Eden od favoritov, Charly Gaul, je imel mnogo težav in eno od teh mu je iz dneva v dan pripravljala modrostni zob. V Dijonu se je zato zatekel k zobozdravniku, ki je nesrečni zob odstranil. Ob koncu »operacije« je zdravnik rekel: »Pridite zopet jutri.« Charly je seveda odgovoril: »Nemogoče«. Na zdravnikovo vprašanje zakaj, mu je odgovoril, da sodeluje na dirki »Po Franciji«. Ko mu je še povedal, kako se piše, zdravnik še vedno ni bil mnogo bolj pameten. Torej se da tudi v Franciji najti nekoga, ki ga da Tour de France ne zanima in sploh še ni slišal za Gaula.

POLET

Leto XIV.

Štev. 32.

Stran 7

Obisk v mariborskem taborišču

»Zdravo, Pišta!«
»Zdravo, Marko!«
Malo čuden uvod v reportažo o pripravi naše državne atletske reprezentance v Mariboru. Pa kaj hočemo, če je prvi poznani človek, ki sem ga srečal v štaterski metropoli prav zvezni kapetan Lenert, ki vodi priprave naših najboljših pred evropskim prvenstvom, ki se bo pričelo čez dober teden v Stockholmju. Prvi razgovor z zveznim kapetanom, ki je bil v družbi trenerja reprezentance Langa iz Zagreba, je bil kratek, ker je namreč hitel po mestu, da bi nabavil za naša maratonca pokrivali, ki naj bi ju branili pred prevročim soncem, ki je baže tudi avgusta še nevarno za nekoliko plešasti glavi naših junakov na najdaljših progah. Po začasnem slovesu sem zopet sam nadaljeval pot po Mariboru.

Kmalu sem se lahko prepričal, da je trenutno Maribor prava trdnjava atletike. Kar naprej sem srečeval atlete, pa naj bo to bodoče potnike in Skandinavijo ali nadebudne mladince in tudi nekatere starejše, ki jim »bojna sreča« ali boljše rečeno njihova pripravljenost ni pomajala dovolj, da bi dobili tako zaželjene potne liste. Kmalu sem razvozlati to atletske uganko. Mladi atleti in atletinje so »dijaki« atletske šole za mladince, ki jo je priredila Atletska zveza Jugoslavije za najboljše mlade atlete, ki jih čaka dvoboj z Romunijo, ostali starejši pa so člani beograjskih klubov Crvene zvezde in Partizana, ki se na stroške klubov pripravljajo na preostala letošnja tekmovanja. Kje si slovenski klubi lahko privoščijo kaj takega!

Opoldne je bilo na vrtu hotela Zamore vse živo. Prihajal so stalni gostje, slučajni »prolazi« kot jaz in ob dolgi mizi pa se je zbiral cvet jugoslovanske atletike. Tudi pri mizi je imel zvezni kapetan »komando« in kot zadnji je vstal od mize in stavil samega sebe na razpolago za novinarsko izpraševanje. Samo eno vprašanje smo mu uspeli postaviti, potem pa je stekel razgovor med mnogo očmi kar sam od sebe. Tisto uvodno vprašanje je bilo kako je zadovoljen s formo svojih varovancev naploph. Brez mnogo premišljanja je prišel odgovor:

»Lahko rečem, da sem s potekom teh zadnjih priprav pred Stockholmom zadovoljen in isto lahko rečem tudi o formi večine reprezentantov. Tu v Mariboru so še največ napredovali metaleci, za vse pa je značilen napredek v kondiciji, tehniko, ki je deloma še pomanjkljiva, pa še »pillimo«. Več kot zadovoljen sem z Račičem in Bezjakom, saj oba redno mečeta na treningu od 63 do 65 m. Pri Bezjaku poskušamo popraviti telesno težo in če nam bo to uspelo, si upam trditi, da bomo zelo zadovoljni z rezultatom.«

»Od »strašnega« Bezjaka, kot ga je nazival sam Lenert, smo kar mimogrede prešli na Slovence in tu je Pišta, to je ves navdušen pričel pripovedovati o Lorgerju:

»Ovo je neverovatno, upravo fantastično, kako se Stane koncentriše (oprostite atletov in atletinj. Zato smo seveda

temu delu izjave v originalu). Brez dvoma se Lorger najbolj vestno pripravlja na evropski šampionat. Upajmo, da nam bo uspelo popraviti glavno napako, to je »sedenje« po prehodu čez oviro in želel bi, da bi Stane vsaj en tek pretekel brez napake, kajti to bi mu dalo tudi moralno oporo za nadaljnje teke. To bi bilo zlasti idealno, če bi se mu to posrečilo v kakem lahkem predteku, seveda če bo prišel v tako skupino, da mu ne bi bilo treba forsirati teka in s tem tudi napak.«

Za jugoslovanski nastop v celoti pa je bilo mnenje zveznega kapetana naslednje: »Menim, da bomo tokrat uspešnejši kot v Brnu, čeprav bodo letošnji nasprotniki zahtevali od naših atletov več kot so oni pred štirimi leti. Za naše atlete je zlasti značilno, da so se ustalili v svojih rezultatih in ne bodo tako neprijetno presenečali kot so doslej čisto na velikih tekmovanjih. Največ upamo in pričakujemo od Lorgerja, Bezjaka in Mihalića.«

MIHA SE PRIPRAVLJA IN TOZI

»Kaj pa Miha, ki velja doma in v tujini za enega od favoritov, če že ne za favorita številka 1 v maratonu?« Kar istočasno sta hotela odgovoriti zvezni kapetan in trener Lang, nezadnje pa je le Lenert prvi prišel do besede: »Oba maratonca sta sicer na treningu v Kranjski gori, toda prepričan sem, da se Mihalić in Škrinjar resno pripravljata, čeprav bomo od Mihalića morda zopet slišali, da je tako slab, da komaj hodi. Vsi že poznamo tega našega najboljšega atleta in vemo, da je ravno takrat, kadar izjavlja, da ga bo vsak čas konec, najboljši.« Lang, ki je že večkrat uspešno pripravil in spremljal naše maratonce pa je povedal še tole: »Zdi se mi, da od Mihalića upravičeno mnogo pričakujemo. V zadnjem času je manj nastopal, zato pa toliko več treniral in na državnem prvenstvu z zmago na 10.000 m in solidnim rezultatom dokazal, da je v dobri formi. Njegov glavni nasprotnik bo zopet Francoz Mimoun, ki ga je prehitel v Melbourneu. Najbrž se ne bom preveč motil, če trdim, da ostali najboljše evropski maratonce skoraj ne bodo mogli poseči v borbo z obema odličnima M. Za Mihalića ne bomo pripravljali kakke posebne taktike, ampak bo njegova deviza ne spustiti Mimouna naprej, zlasti ne, v drugi polovici proge. Škrinjar bo moral začeti seveda nekoliko bolj rezervirano, kljub temu pa ima lepe možnosti na soliden uspeh.«

Zvezni kapetan ima zares dovolj skrbi. Se med našim razgovorom so ga prihajali atleti spraševati to in ono, ta je vprašal, kdaj naj pride na Stadion Maribora na trening, drugi je hotel vedeti, kam naj gre pometit hlačke za reprezentančni dres (model je posodil Roman Lešek, za katerega je Lorger nekoliko zlobno pripomnil, da so že pač morali njega vzeti za model, ker je zmeraj najbolj fin) tretji pa zopet kaj tretjega.

PRI ŽENSKAH — STAMEJČIČEVA

Pri kosilu smo videli nekam malo atletov in atletinj. Zato smo seveda

vprašali, kje so pravzaprav ostali. Kmalu smo izvedeli, da manjkajo razen obeh maratoncev še Murat, Stritof in Važić, ki so že pred dnevi odšli na zadnje priprave na Finsko, kjer bodo nastopili tudi na dveh tekmovanjih. Na skupnem treningu sta zaenkrat tudi samo dve atletinji, ker ostale še počivajo od naporega potovanja in tekmovanja v Bellunu. Sicer pa tudi prisotni ne trenirajo preveč, saj je zvezni kapetan takole označil namen skupnega treninga: »Zelimo popraviti manjše tehnične napake, razen tega pa pripeljati tekmovalce v Stockholm spočite in sveže, tako da bodo lahko z vsemi silami posegli v borbo za čim boljšo uvrstitev.« Zenskega zveznega kapetana ni v Mariboru, zato je bil zopet »komandant« moških žrtev, ki je morala povedati mnenje po možnostih naših atletinj. Lenert je bil mnenja, da imajo Atletinje nekoliko laže stališče, predvsem zaradi tega, ker v glavnem od nobene ničesar posebnega ne pričakujemo in bo zato ugodno mesto presenečenje in uspeh. Edino ime, ki ga je posebej omenil, je bila Stamejčičeva, za katero pravi, da se bo po njegovem mnenju od naših uvrstila na najvišje mesto.«

»KO BI BILA PROGA DOLGA 55 m ...«

Komaj je en »gost vstal od mize«, smo dobili novega. Prisedel je Stanko Lorger in kar sam od sebe pričel pripovedovati. »Dobro se počutim in zdi se mi, da bo v Stockholmju vse v redu. Kakšni so moji izgledi? Menda nam je jasno, meni in vsem ostalim, da je Lauer premočan. Zato pa bi se že dalo pomeriti z Bandom in Mihajlovom, ki imata sicer boljše rezultate od mene, toda zdi se mi, da sta v njih manj stalna. Lahko napišete, da sem optimist. Skoda je samo, da ni na sporedu tekmovanj čez visoke ovire na kaki krajši progi. Rečimo, na polovici standardne proge, to je 55 m. Na tej progi se ne bi ustrašil niti Lauerja, niti Amerikanca. Nedavno državno prvenstvo mi je potrdilo prepričanje, da sem v dobri formi. Zlasti vesel sem rezultata na 100 m, kjer sem tekel 10.5, tokrat popolnoma z lahkoto. Tudi na ovirah bi morda bil še boljši, če ne bi prvi tek propadel zaradi napačno postavljené ovire.«

Kmalu pa Stane ni več zdržal pri mizi. Tokrat smo bili mi nekoliko zlobni in smo ga vprašali, če gre morda zopet spat. — Stane je namreč znan kot velik zaspanec in je tudi v tem najbrž rekorder. Pa je samo odkimal in rekel, da je svojo drugo rundo spanja tokrat opravil že dopoldan in da bo samo malo bral časopise. Seveda zgodovina o tem molči, če ni tudi pri tem morda zaspal.

Cez nekaj ur pa je bil na stadionu že ves zbujen in je prav tako kot je povedal o njem zvezni kapetan, marljivo treniral in popravljaj svoje napake, ki se jih dobro zaveda. Sicer je bilo na treningu bolj malo ljudstva, povsem v stilu devize zveznega kapetana, da je tudi počitek važen trening.

M. R.

Krim bi lahko zmagal

KRIM : ELEKTROSTROJ 2:3 (1:1)

Ljubljana, 10. avgusta. — Za današnji tekmo med Krimom in Elektrostrojem ni bilo posebnega velikega zanimanja. Krim ni imel kaj izgubiti, niti kaj dobiti. Zato tudi nismo pričakovali zanimive igre, vendar pa smo se zmotili. Goli so bili doseženi v naslednjem zaporedju. V peti minuti Marjanovič za Krim, v 32. Petrovič za Elektrostroj, v 54. in 77. Jaguš za Elektrostroj, ter v 90. Marjanovič za Krim. Tekmo je sodil Rukavina iz Varaždina.

Prve minute igre so pripadale gostom, ki so si ustvarjali prav lepe prilike za doseg gola. Po nekaj minutah pa so se tudi domači igral-

ci nekoliko zbrali. Vendar pa lahko rečemo, da je prvi polčas pripadal gostom, ki pa so imeli v streljanju na vrata izredno smolo. V drugem polčasu so se igralci Elektrostroja borili za vsako žogo, saj od neodločenega rezultata ne bi imeli koristi. Njihova poštenost je rodila sad, dosegli so kar dva gola. Krim je v tem delu igre močno popustil, posebno podaje so bile netočne. Ze smo mislili, da bo ostalo pri rezultatu 3:1, ko je v zadnji minuti v napadu na vrata gostov Marjanovič prinese znižal na 3:2. O moštvi Elektrostroja lahko rečemo, da v tehničnem pogledu ni opravičilo pričakovanj. Krim bi lahko zaigral vsaj neodločeno.

P. A.

Učinkovitost brez primera

Ljubljana, 10. avg. — Pesimistični napovedovalci so pred današnjo tekmo Odreda z Metalcem iz Siska zagovarjali mnenja, da je pač to srečanje za Odred brez pomena, ker je menda že pokopal vse nade za vstop v II. zvezno ligo. Toda tudi takšne napovedi niso zadržale doma okrog 2500 gledalcev, ki so bili danes presenečeni tako, kot najbrž v zgodovini Odredovega nogometa še niti. Metalec je namreč doživel katastrofalen poraz, saj mu je Odred nasul dvoštevlično število golov.

ODRED : METALAC 13:1 (5:1)

Sodnik Vlačić iz Beograda, mejna Gvardjančič in Logar iz Ljubljane, strelci Kranjc v 6., 18. in 74. Hacler v 21., Cuban v 28., 38. in 46. min., Hallagić v 50., 88. in 89. min., Virant v 66. in 78. min. ter Piskar v 70. min (11 m) za Odred, za Metalac pa v 34. min. Zdolšek. Metalac: Uzelac, Jelševac, Zdolšek, Sohl, Pogledić Farkaš, Tuškan, Senzen, Boginac, Gajšek, Budeša.

Odred: Mozetič, Medved, Udovič, Ljmo, Berginc, Piskar, Hallagić, Virant, Kranjc, Cuban, Hacler.

Odred je začel današnjo tekmo očividno zelo razpoložen in takoj usmeril svoje napade proti vratom nasprotnika. Na obzorju je bila katastrofa gostov. Vendar sta v 4. in 5. min. dva strela ostala neizkoriščena čeprav bi ju Hallagić z malo več priležnostjo poslal v mrežo. Ze v 6. min. pa so navijači z velikim veseljem pozdravili prvi gol, ki ga je dosegel Kranjc. Dolgo časa pa je bilo treba čakati na povišanje rezultata. V 18. min. je bil ponovno uspešen Kranjc. 2:0, nato pa je šlo kot po maslu. Odred je povsem prevzel pobudo na igrišču in vodil že s 4:0, tedaj pa je v 34. min. iz nenadnega prodora Zdolšek dosegel gol. Berginc je hotel žogo prestrčiti z roko, pa jo je samo porinil v mrežo. Cuban je dodal k bilanci prvega polčasa še en gol, nakar so Odredovci rahlo popustili, gostje pa so se nekoliko sprostiti. V zadnji minuti je malo manjkalo, da niso znižali razliko, pa tudi sicer so v prvem polčasu pokazali še dokajšnjo mero borbivosti — čeprav brez uspeha.

Povsem drugačen položaj je postal na igrišču v drugem delu igre. Ze v prvi minuti je Cuban povisal rezultat na 6:1, čez 5 minut je bilo že 7:1. Medtem so Odredovci zgrešili več ugodnih priložnosti, kajti Metalec je na veliko začudenje popustil tako, da to že ni bila več nogometna igra, pač pa navadno igranje mačke z miško. Odredovi napadci in celo krilci so delali z gosti kar so hoteli, le-ti pa so delali slabše napake, kot katerokoli slabo moštvo iz najnižjih razredov tekmovalja. Mnogokrat so neposredno pred vrati oddajali žoge skoraj na nogo Odredovim napadalcem, še večkrat pa je obramba delala zelo nerazumljive napake. Pod takimi okolnostmi so Odredovi napadci dosegli zlahka visok rezultat, ki je menda »zgodovinski« za ljubljanske rdeče-bele v prvenstvenem tekmovalju. Pametno so izkoristili napake obrambe gostov, ki se ob koncu sploh niso polizkušali več braniti. Zaradi tega je bila igra v drugem delu zelo nezanimiva, končala pa se je z zasluženim zmago domačih.

Da, če bi Odredov napad kdaj prej tako razveselil svoje prijatelje in pokazal takšno učinkovitost kot je danes, bi mu ne bilo treba računati s kakšno razliko v golih se lahko uvrsti v II. zvezno ligo. Zato se prav upravičeno sprašujemo, kako je mogel Odred v Sisku proti takšnemu moštvu doseči le tesen neodločen rezultat.

T. B.

SKAKALCI V DOOBRI FORMI

Zagreb, 10. avgusta. — V Zagrebu je bilo včeraj in danes II. kolo zvezne lige v skokih v vodo za memorial Branka Zihnerla. Tekma je bila obenem tudi pregledno tekmovalje za skakalce in skakalke, ki so predvideni za evropsko prvenstvo v Budimpešti. V ekipni uvrstitvi je imela največ uspeha Ljubljana s 1417,22 točkami pred Naprijedom (Zgb) 891,56, Ilirijo 863,76 in Triglavom 726,21.

Boks za poslance

V Italiji pravijo, da bi bilo dobro, da bi začeli prirejati boksarske tečaje za poslance obeh zbornic. V Rimu je prišlo namreč že v navado, da poslanci desnice in levice najbolj burne spore rešujejo tudi z dejanskim obračunavanjem, kjer igrajo pesti seveda važno vlogo. Zveza italijanskih boksarskih trenerjev je ponudila svojo pomoč, da bi pretepe poslancev spremenili v »dobronamerna športna srečanja«.

Maribor : Kovinar (Mrb) 2:1 (1:1)

Triglav : Garnizija (Boh. Bela) 5:3 (2:0)

NOGOMET V ZAGORJU

Kočevarje : Litija 2:0 (0:0)

Proletarec : reprezentanca Zagorja 0:3 (0:1)

Litija : reprezentanca Zagorja 5:0 (0:0)

Proletarec I : Kočevarje 4:2 (3:1)

KEGLJANJE

Proletarec : Usnarj (Smartno pri Litiji)

400:232

Olimpija odlična le v I. polčasu

Ljubljana, 10. avg. — Po daljšem odmoru so košarko željni navijači spet prišli do dobre poslastice. Olimpija se je srečala z nasprotnikom, o katerem so bile letos izrečene že marsikateri laskave besede. Torej je bila na mestu velika opreznost... Vendar se je prvi »preplah« pred žilavimi Zadrčani kaj kmalu polegel, saj smo videli, da so ljubljanski študentje stopili v jesensko sezono zadovoljivo pripravljeni. Okrog 1500 gledalcev je prišlo na svoj račun, čeprav v polni meri samo prvi polčas.

Olimpija : Zadar 87:63 (57:27)

Sodnika Stefanović iz Beograda in Šiftar iz Karlovca — dobra.

Zadar: Tičina 11, Cubric 11, Lokin 3, Troškok 14, Djerdja 16, Pfendt 8, Sešelja, Kresoja, Perica.

Olimpija: Bajc 3, Kristančič 8, Lokar 12, Kandus 16, Jelnikar 2, Kralj 14, Polž 1, Danev 30, Brišnik 11.

Začetek tekme je bil nekoliko čuden. Olimpija je v prvi minuti zagrešila osebno napako, Pfendt pa je oba meta zgrešil. »Verno« ga je posnemal takoj za tem Kristančič, prav tako z obema zgrešenima metoma. Toda to je bilo zatišje pred viharjem! »Vihar« so povzročili igralci Olimpije, ki so začeli že v 2. min. s serijo košev — otvoril jo je Kandus z 2:0 — in do 6. min. vodil z 18:9. Gostje se nikakor niso znašli, še bolj pa so bili presenečeni nad silovitimi in duhovitimi napadi, od katerih so se vsi končali z zadetki. Kazalo je, da bodo gostje odšli iz Ljubljane hudo poraženi. Seveda niso Zadrčani pokazali nikakršne nemoči ali grobe igre, kot da jim ni to nič mar, če Olimpija polni njihov koš. Razlika pa je zlasti po zaslugi Kandusa in odlično razpoloženega Daneva rasla od minute do minute. Tudi kasneje od 10. min. dalje, ko so igralci Olimpije za las popustili, se razlika

kljub naporom gostov ni nič zmanjšala. Nasprotno! Polčas je kazal, kot da hočejo domači za začetek jesenske sezone postreči košev željnim gledalcem s »stočico«. Polčas se je namreč končal s 57:27 v korist domačih.

Zares, igra v prvem polčasu je bila sijajna, vredna državnega prva. Vse akcije so se brezhibno posrečile, vrste so funkcionirale kot v najboljših »zlatih« dneh Olimpije, skratka, domači so zaslužili oceno »odlično«.

V drugem delu igre je v domačem taboru nekaj hipov zavladala rahla zmeda, ki so jo gostje takoj izkoristili. Tičina je v nenadnem prodoru dosegel prvi koš drugega polčasa 57:29, v 2. min pa je Danev povisal rezultat na 59:29. To pa je bil znak za ponovni juriš domačega moštva, saj so kmalu spet začeli oblegati nasprotnikov koš. Razumljivo, da so hitro povisali razliko spet za 30 točk in nekaj časa igrali kot »po naročilu«. Olimpija je za kratke čas spet zablestela! Opazili pa smo, da je kmalu za tem začela popuščati. Igralci niso vzdržali silovitega tempa, ki so ga diktirali ves prvi polčas, na drugi strani pa so se skoraj zadovoljili z doseženo razliko, predvsem po Djerdji, ki so mu domači igralci v tem delu posvečali mnogo manj pozornosti. Videlo se je, kaj je ta igralec zmogel doseči, če ga nasprotniki pustijo količkaj »dihati«.

Igra se je začela po tempu in kvaliteti precej izpreminjati. Zdaj smo videli dobro izpeljano akcijo domačih, zdaj spet popuščanje, skratka — ni bilo več tiste živahnosti, kot v prvem delu igre. Če bi igralci Olimpije le nekoliko bolj pritisnili, bi se na semaforju lahko »znašlo« troštevlično število, ki bi morda ljubljanskim študentom pri izboru šanju razlike v koših na lestvici precej pomagalo. Močnejši finiš domačih smo videli še nekoliko pred koncem, nakar so časomerilci kmalu odzvižgali konec. Pravzaprav so se oddahnili prav vsi: igralci Olimpije in Zadra ter gledalci. Prvi zaradi tega, ker so se zares potrudili in večji del igre povsem gospodarili na igrišču, pa so se ob tem močno utrudili, drugi zato, ker niso doživeli še hujšega poraza, gledalci pa predvsem zaradi tega, ker se je razblinil strah pred prej močno opevanimi Zadrčani in sta dve zelo dragoceni točki ostali doma.

Poravnajte naročnino!

Zvezna moška odbojcarska liga
BRANIK : PARTIZAN (Bgd) 3:0

Zadnje priprave atletov

Maribor, 10. avgusta. — Na stadionu ob Tržaški cesti so imeli državni reprezentanti še en izpit pred evropskim prvenstvom v Stockholmu. Mladi atlet iz Celja Naraks je postavil nov mladinski državni rekord v teku na 1000 m s časom 2:30,3.

Rezultati — kladivo: Bezjak 62,32, 2. Račič 61,59, 3. Gubišnik 56,65,

1000 m: Djordjevič 2:28,9, 2. Sarič 2:29,0, 3. Naraks 2:30,3, 3000 m: Subotić in Jovanović 8:45,3, 100 m: Danilović 11,2, 2. Ninčević 11,3, disk: 1. Radošević 48,86, krogla: Radošević 14,90, 2. Tomašević 14,26, troskok: 1. Radošević 14,12, višina: Barović 180, palica: Kuzmanović 405.

Nogometne zanimivosti

V Angliji po vsaki nogometni tekmi obe moštvi izpolnita poseben formular, v katerem ocenita vrednost sodnika, ki je sodil tekmo. Ocene se dajejo s številkami od 5 do 1, prav tako kot v spridčevalih. Številka 5 pomeni odlično, 4 prav dobro, 3 dobro itd. Te ocene, ki jih dajejo klubi, pa ne gredo na najvišji forum nogometnih sodnikov, marveč na zvezo nogometnih ligaskih klubov, ki ima torej zelo dobre podatke o tem, koliko velja ta ali oni sodnik. Klubi ocenjujejo sodnikovo poznavanje predpisov, njegovo hitrost v odločanju, telesno kondicijo, odločnost pri razsojanju in podobno. Vsekakor je ta ukrep umesten in ni dvoma, da si vsak sodnik prizadeva svojo nalogo čim vestneje izvrševati.

Včasih se zgodi, da se tudi sodnik zmoti, toda ne samo pri takšnih odločitvah, kot je presojanje prekrškov, off-side položajev in slično, kjer je marsikdaj možno razpravljati, kdo ima prav — ta ali oni. Včasih se mož s piščalko zmoti tudi pri tako preprostih stvareh, kot da bi rekel, da je ena in ona — tri! Toda — motiti se, je človeško, in kje vse so se ljudje niso motili! Na neki tekmi med avstrijskima kluboma »Erlach« in »Neunkirchen« se je srečanje končalo z zmago moštva »Erlach« 5:4. To je bila

zagrizena borba in po končanem srečanju sta se moštvi utrujeni podali vlačilnici. Toda kdo popiše neznanos presenečenje vseh igralcev in gledalcev, ko je sodnik »odločil«, da se je tekma končala — 4:4! Igralci »Erlach« so si od jeze in razočaranja pušili lase, moštvo »Neunkirchen« je bilo nad vse začudeno, prav tako vsi gledalci in odborniki. Vsi, prav vsi so našli na tej tekmi devet golov, le mož s piščalko jih je »odobril« enega manj — osem! Nič ni pomagalo pritoževanje in dokazovanje Tekma, ki se je končala z zmago »Erlach« 5:4, je bila uradno priznana za neodločeno — 4:4.

Je pač hudo, če sodnika kdaj pa kdaj le preveč zapusti spomin. Toda kaj hočemo, ko pa je sodnikova odločitev »sveta«...

Neki sodnik v Avstriji pa si je znal pomagati in je temeljito ukrotil svojo pozabljivost. Ko je na tekmi med dvema nižjerazrednima kluboma boljše enajststorič v polčasu vodila že 9:0, je sodnik za vsak naslednji gol v žep vtaknil majhen kamenček. Imel je prav, kajti srečanje se je končalo kar s 27:1. Mož bi vsekakor moral imeti na igrišču najmanj svoj računski stroj. Ker pa tega ni bilo, si je iznajdljivo pomagal z majhnimi kamenčki. Toda kaj bi bilo, če bi bilo igrišče travnato...?

Navdušil je Moskvo

Hočete ugibati?

Potem uganite, kateri Amerikanec je doživel doslej v Sovjetski zvezi največji aplavz.

Morda ste slišali za ogromen uspeh pianista Van Cliburna? Morda pa boste »glasovali« za kakega drugega umetnika ali naprednega politika? Toda v vsakem primeru ste se zmotili. Največje navdušenje med prebivalci Moskve je zbudil rekorder rekorderjev Rafer Johnson, ki je na nedavnem dvoboju med atletskima reprezentancama

ZDA in Sovjetske zveze dosegel nov fantastičen svetovni rekord v deseteroboju.

Temnopoltega Raferja dobro poznamo. Brali smo nešteto sestavkov o njem, videli že mnogo njegovih slik. Kdor pa je bil lani v času državnega prvenstva v atletski v Ljubljani, je črna atleta lahko tudi osebno spoznal. Dobro nam je v spominu njegova odlična predstava na prvenstvu, kjer je nastopil izven konkurence. Prav tako pa se spominjamo tudi njegovih besed na predavanju za atletske delavce, ko je govoril o svojem treningu in o svojih željah. Glavna želja se mu je medtem izpolnila. Zdel si je namreč, da bi si dobera pozdravil nogo, ki ga je dve leti ovirala in mu onemogočala doseganje boljših rezultatov, odnesla pa mu je izpred nosa tudi zlato olimpijsko medaljo.

Letos je kar se da pazil na dragoceno nogo. Treniral je v glavnem mete in dosegel v krogli, disku in kopju rezultate, s katerimi bi bil brez težave najboljši

Ameriški črnc Rafer Johnson, svetovni rekorder v deseteroboju

Temnopoltega Raferja dobro poznamo. Brali smo nešteto sestavkov o njem, videli že mnogo njegovih slik. Kdor pa je bil lani v času državnega prvenstva v atletski v Ljubljani, je črna atleta lahko tudi osebno spoznal. Dobro nam je v spominu njegova odlična predstava na prvenstvu, kjer je nastopil izven konkurence. Prav tako pa se spominjamo tudi njegovih besed na predavanju za atletske delavce, ko je govoril o svojem treningu in o svojih željah. Glavna želja se mu je medtem izpolnila. Zdel si je namreč, da bi si dobera pozdravil nogo, ki ga je dve leti ovirala in mu onemogočala doseganje boljših rezultatov, odnesla pa mu je izpred nosa tudi zlato olimpijsko medaljo.

Letos je kar se da pazil na dragoceno nogo. Treniral je v glavnem mete in dosegel v krogli, disku in kopju rezultate, s katerimi bi bil brez težave najboljši

v Jugoslaviji. Dvakrat se je poskusil tudi v deseteroboju in pri tem nastopal v skokih več kot zadnjemu, saj je na primer prvič dosegel le 153 cm v višino. Medtem je izgubil tudi svetovni rekord, ki mu ga je z 8013 točkami pobral Rus Kuznecov. Toda Rafer se je pripravil na neposredni obračun s svojim nasprotnikom iz Sovjetske zveze. Prišel je v Moskvo — prišel, videl in zmagal. Njegove rezultate s tega tekmovalja že vemo. Še enkrat pa naj omenimo, da je zbral 8502 točki in pustil daleč za seboj dosedanjega rekorderja Kuznecova.

Novi rekord mnogi imenujejo rekord rekordov, podobno kot že od leta 1912 uporabljajo za najboljšega deseterobojevo častni naziv »kralj atletov«. Tedaj je namreč švedski kralj Gustav na olimpijskih igrah dejal zmagovalcu v deseteroboju, Indijancu Jimu Thorpeju, ki je dosegel za tedanje pojme fantastične rezultate v 10 disciplinah: »Vi ste atlet vseh atletov.« Sedaj se torej lahko izprašujemo, kje so pravzaprav meje v deseteroboju, oziroma pri sedenjem stanju to vprašanje lahko pomenstveno takole: kje se nahaja meja Raferja Johnsona? Ne smemo namreč pozabiti, da vreme v Moskvi ni bilo najugodnejše in da je Johnson v nekaterih disciplinah startal še vedno dokaj rezervo, ker se je bal ponovne poškodbe.

Kaj bo ta »črni bisec« še lahko napravil, lahko takoj izračunamo, če pogledamo njegove fantastične osebne rekorde: 100 m 10,3 (doseženo v Ljubljani, vendar sumljiv rezultat), daljina 7,76, krogla 16,6, višina 189, 400 m 47,9, 110 m ovire 13,8, disk 51,72, palica 3,95, kopje 74,00, 1500 m 4:54,2. Koliko znaša sedanjí rekord vemo. Če pa bi vzeli kot osnovo za nov rekord Johnsonove osebne rekorde, potem bi dobili fantastično številko 9650 točk. Seveda je popolnoma jasno, da deseterobojevo ne more doseči v okviru enega deseteroboja same osebne rekorde. Johnson na primer v Moskvi ni dosegel niti enega, pa je vendar krepko podrl svetovni rekord. Prav niti pa ne pretiravamo, če trdimo, da je Johnson že danes sposoben za kakih 8600 točk.

Še nekaj podatkov o rekorderju. Rojen je bil dne 18. avgusta 1935 v Hillsboru v Texasu. Prvič se je pojavil v mednarodni areni leta 1955, ko je zmagal na panameriških igrah. Ko je uspešno opravil srednjo šolo, je začel študirati za zobozdravnika na univerzi v Los Angelesu. Uspešno je vskladal študij in trening. Že leta 1956 je dosegel svetovni rekord. Potem pa je prišla nesrečna poškodba, samo drugo mesto na olimpijskih igrah in pa skoraj dve leti treninga le nekaterih disciplin. Sedaj pa je črni velikan začel drugo polovico svoje atletske poti in kje je višek, danes še ne moremo reči.

Kocmur junak prireditve

(Nadaljevanje s 1. str.)

fenikom, katerega je prvi končal v svojo korist s sekundo prednosti. Najbolj izenačene so bile tekmovalke na 100 m prosto. Končljja je sicer zmagala z veliko prednostjo in je dosegla rezultat za tri desetinke slabše od slovenskega rekorda. Za drugo mesto sta se borili Čebuljeva in Horvatova in je Horvatova v zadnjih metrih za sekundo premagala Čebuljevo.

Na 100 m hrbtno moški je bilo pričakovati, da bo glavna borba med Goršičem in Finčim. Toda Goršič si je že v prvih 50 metrih, kjer je obrnil v času 33,8, pridobil toliko prednosti, da ga Finč ni mogel dohiteti. Goršič je dosegel izvrsten čas, le dve desetinki slabši od slovenskega rekorda. Presenetil je tudi Drofenik s tretjim mestom in dobrim časom 1:14,8. V mešani štafeti za ženske smo pričakovali, da bo borba za prvo mesto med ekipo Ljubljane in Triglavom. Ljubljana si je z novo slovensko prvakinja Hočevarjevo pridobila toliko prednosti, kar je povečala še Rodetova, da sta Horvatova in Končanova v zadnjih metrih samo vzdržali pridobljeno prednost. V moški štafeti 4 x 200 m prosto je prišla do izraza velika premoč Triglava v prostem slogu. Triglav je v dvema štafetama postavil rezultate pod deset minut, na splošno pa so bili rezultati v tej disciplini zelo dobri, kar priča o napredku plavanja v Sloveniji nasploh.

Pred začetkom štafet je Janez Kocmur ponovno plaval 100 m prosto ter izboljšal slovenski rekord, ki ga je dosegel dan prej. Kocmurju je poskus uspel in je dosegel rezultat evropske vrednosti s časom 58,81.

Letošnje prvenstvo je pokazalo velik napredek plavanja v Sloveniji, kar je predvsem zasluga odlične ekipe Triglava iz Kranja, ki je premočno osvojila prvo mesto. Presenečenje prvenstva pa predstavlja ekipa Rudarja, ki je letos zasedla tretje mesto in kljub v svojih vrstah nekaj odličnih posameznikov.

Rezultati — 400 m prosto — moški: 1. V. Brinovec (Tr) 4:49,3, 2. P. Brinovec (Tr) 4:57,0, 3. Košnik (Tr) 5:05,2, 4. Burja (Rudar) 5:10,9, 5. Drofenik (Br) 5:11,9, 6. Gatej (Tr) 5:26,9; 100 m prosto — ženske: Končljja (Tr) 1:14,2, Horvat (Lj) 1:17,0, Čebulj (Preš) 1:18,0, Koritnik (Rud) 1:20,0, Podlesnik (Rud) 1:21,0, Purger (Tr) 1:21,0; 100 m hrbtno moški: Goršič (Lj) 1:11,3, Finč (Tr) 1:12,3, Drofenik (Br) 1:14,8, Brandner (Tr) 1:15,6, Gašperin (Lj) 1:19,5, Košnik (Tr) 1:22,0; 4 x 100 m ženske: Ljubljana (Hočevar, Rode, Horvat, Končan) 5:46,9, Triglav 5:52,6, Rudar 6:07,9, Celuloza 6:11,7, Prešeren 6:15,6, Triglav II 6:31,8; 4 x 200 m prosto moški: Triglav II (Brinovec, Peter, Petrič, Kocmur, Košnik) 9:39,4, Triglav I 9:51,4, Ljubljana 10:00,1, Celuloza 10:15,8, Rudar 10:26,0, Celuloza II 10:34,8. Končno stanje točk: 1. Triglav 301, 2. Ljubljana 152, 3. Rudar 72, 4. Celuloza 47, 5. Prešeren 23, 6. Branik 11, 7. Ilirija 2, Neptun in Ružinar (Ravne) brez točke.

Mitja Prešeren